

Ruh ve Madde

Ruh ve Madde Yayıncılık ve Sağlık Hizmetleri A.Ş.
İnsanlığı Birleştiren Bilgiyi Yayma
(BİLYAY) Vakfı'nın Kuruluşudur.©

Cilt:37 Sayı:438 TEMMUZ 1996
(KDV DAHİL) 60.000 TL. YURTDIŞI: 12 DM.

Şirket Adına Sahip ve Sorumlu Müdür:
Ergün ARIKDAL

Teknik Sorumlular:
Genel Yayım: Hatûk HACALOĞLU
Basım: Ahmet HIZVEREN
Mizanpaj-Montaj: Levent KOSOVA

Yönetim Merkezi:
Hasnun Galip Sok. Pembe Çıkmaızı
No:4 D:6 80060 Beyoğlu/İSTANBUL
Tel: 243 18 14 • Fax: 252 07 18

İÇİNDEKİLER

• SEVGİLİ OKUYUCULAR.....	1
• REALİTE: HAYATIMIZI YÖNLENDİREN SORULAR.....	2
• DEĞİŞİM HAREKETLERİ.....	6
• NICOLA TESLA'NIN ÖLÜM İŞİNİ.....	7
• GELİŞİM ve OLAYLAR.....	10
• İNCİLLER GERÇEK Mİ?.....	13
• SEVİLEN KİŞİLER.....	16
• SEVGİYLE KONUŞMAK.....	16
• HEYKELLE TEDAVİ.....	17
• UFO'LAR: GERÇEK Mİ YOKSA KURGU MU?.....	21
• KABUKLAR.....	24
• YENİ ÇAĞIN EŞİĞİNDE DEĞİŞEN İNSAN.....	26
• SEMBOLLERİN DİLİ.....	28
• BİR ÖYD ÖRNEĞİ.....	30
• VARLIĞIMIZ ve MEDİTASYON.....	32
• RUHSAL AKTÜALİTE: HER ŞEY YOLUNDA.....	34
• ÜÇ KANUNU.....	35
• RUHSAL AKTÜALİTE: TARİHİ HİKÂYELER - CLARA'NIN ZİYARETİ.....	38
GANJ NEHRİNDEKİ MUCİZE.....	39
BİR ZAMAN YOLCULUĞU.....	40
• SADIKLAR PLÂNI'NDAN RUHSAL TEBLİĞLER: ŞAHSİYETİN OLUŞMASI.....	41
• BİLİM ADAMI NEDİR ve NE OLMAK ZORUNDADIR?.....	42
• KÜRESEL TOPLUMA GEÇİŞ.....	43
• BİLYAY VAKFI HABİTAT II'de.....	44
• BİLYAY, MARTINUS ENSTİTÜSÜ'NDEN GELEN KONUKLARI AĞIRLADI.....	45
• MEDYADA BİLYAY.....	46
• ETKİNLİKLERİMİZ.....	47
• KİTAPLAR ARASINDA: AKUPRESÜR.....	48

Dizgi: Ruh ve Madde Yayınları • Tel: 243 18 14
Kapak ve İç Baskı: Meta Basım Yayım San. ve Tic. Ltd. Şti. • Tel: 252 61 25-249 10 01
Renk Ayrımı: Elma Prepress Renk Ayrımı Sistemleri • Tel: 251 90 44
Haberleşme, Abone ve Havale Adresi: RUH ve MADDE P.K.9 80072 Beyoğlu/İST.
Abone Ücreti: Yıllık, Yurtiçi 720.000 TL. (Öğrenciler: 580.000 TL.), Yurtdışı: 144.-DM
Posta Çeki No: 655294 • Ayda bir yayınlanır. • E-mail: bilyay@ibm.net

Herkesin birsürü ihtiyacı var; fakat gerçekte tüm insanların duyduğu tek şey birlik ve beraberliktir. İnsanlar bunu elde etseler başka bir şeye arzu ve istek duymazlar. **Bir**'liğin ve onun etrafında güçlü bir şekilde birleşmenin sonucunda meydana gelen **beraberliğin** derin anlayışına ulaşmak o kadar da kolay değildir.

Önce **BİR** olduğumuza, her şeyin ve her varlığın aynı merkeze yönelik ve onun için eylem hâlinde olduğunu bilmek, **BİRLİĞİ** kavramak gerekir, ki böylece ayrılık ve çokluktan korkmamayı öğreniriz.

Bir'i anlayamamak, nesnelere gücünü fazla büyütme tendensidir. Nesnelere uğraşmak **BİR**'i bizden gizler.

Bütün ayrılıklar, farklılıklar nesnelere varlığının Bir'den geldiğini bilememektendir.

Bizimle **BİR**'in arasına giren tek şey, sahip olduğumuz şeyden dolayı duyduğumuz **haz** ve elde edemediğimiz şeyden dolayı duyduğumuz **pişmanlıktır**.

Bütün bunları "Ben" dediğimiz sürece yok edemeyiz. Hedefe ulaşabilmek için hedefin zihinde yer etmesi yeterli değildir, onu yüreğe indirmek gerekir.

Dış görünüşte ihtiyaç ve darlık içinde bulunup herkese hizmet ederken, içsel olarak tam bir görkem ve özgürlük içerisinde bulunmak; işin sırrı buradadır.

Başka türlüünde, yani dış görünüşte şerefli ve özgür, fakat içsel olarak zelim ve köle; görünüşte vicdanî ve rabbanî fakat içsel olarak şeytanî ve bencil olmaktan daha kötü ne olabilir?

Aslı unutmak kadar hiçbir şey tekâmüle engel oluşturmaz.

Eğer sevgimiz tamsa, her şey kolay demektir.

Denmiştir ki: Mutlak hakikate inanmayan kişiler sorgulanmazlar; onlar kendilerini dünyasal hayal ve zanlarında rahat hissederler.

Yüreği sevgi ve samimiyetle dolu insanlara sıklıkla olan şey umutsuzluğa kapılmak ve neşesini yitirmektir. Böyle oluşun amacı Bir'e doğru yönelmek ve ilerlemek içindir. O hâlde imtihanlar sayesinde yürekler, şuurlar temizlenir ve saf bir hâl alırlar.

Evet biliyoruz: "Kargaşa ve istikrarsızlık anlarında -dejenerasyonda- insanlar birbirlerinden uzaklaşırlar."

"İnsanlar 'inan ettik' demeleriyle bırakverileceklerini ve imtihan edilmeyeceklerini mi sandılar?" (Ankebut:2)

Büyük imtihanlar -belâlar- insanlara karşı duyulan sevgi ve merhametin bir sonucudur. Yücelerin Bir'liğini hem varlık ve bolluk hem de yokluk ve zaruret hâllerinde müşahade ederiz.

Istraplar, ağır imtihanlar -belâlar- perdeleri kendilerine açılmış olan idrak sahipleri için deşil, perdenin gerisinde duran kimselere isabet eder. Belânın sebebi idraksizlik perdesinin varlığıdır. Kalbi saran tüm elem ve sıkıntılar, aslı unutmaktadır.

Selâm ve Sevgiler

HAYATIMIZI YÖNLENDİREN

SORULAR

Bu dünyada ne yapıyoruz, yerimiz nedir diye sorduğumuzda artık sorumluluklarımız artmaya başlamıştır.

ESRUR bir yeni dünyanın içerisinde cesaretle yürüebilmek için insanlar, şu bilinen soruları soruyorlar: Ben kimim? Nereden geliyorum? Yerim neresidir? Neye karşı ve neden sorumluyum?

Kişi, "Ben kimim?" sorusunu kendisine sorduğu zaman bunu hangi şartlar altında ve ne anlamda sormaktadır? Bu soru, kişinin insanı, eşyayı, kâinatı görüş ve anlayış seviyesine bağlı olarak sorulur. Bir edebiyatçının, bir doktorun, bir bilim adamının, bir ateistin bu soruya vereceği cevaplar farklı olacaktır.

Elbette metapsiziğin ve ruhsal görüşün de kendine göre bir kimlik meselesi vardır.

Liselerde, üniversitenin çeşitli dallarında söylendiği gibi, insan sosyoekonomik, politik vs. bir yaratıktır şeklinde bir tanım artık bugün geçerli değil. İnsanlık bu ifadelerin hepsinin ötesine geçilmiş bir insan kimliği arayışı içinde. Yöre-

sel, yani içinde bulunduğu toplumda geçerli bir kimliği değil, doğrudan doğruya dünya üzerindeki kimliğimizi aramaya başladık. İnsanlık artık kendisini, kimliğini ortaya koyarken bilimin tariflerinden yararlanmak istemiyor. İnsan; beden ve ruhsal enerjiden, daha doğrusu onun organizma üzerindeki sürekli hâkimiyetinden meydana gelmiş ve çeşitli realiteler içinde kendi şuursal бү-
tүнлүгүнү muhafaza etmek isteyen bir varlıktır.

Burada üç önemli unsur var. Biri, ruhsal bir enerjinin organik yapı üzerindeki inşa edici, yapıcı, birleştirici ve ihya edici enerjinin olması. İkincisi, organik yapının bu enerjisinden dolayı aksiyon hâlinde bulunabilmesi. Üçüncüsü de bu faaliyetinin çeşitli realiteler içinde gelişmiş şuur hâllerinin ifadesi tarzında ortaya çıkmasıdır. Daha kısaca bir tabirle, ruh artı beden eşittir insan. Yani üçüncü bir varlık. Biz bir ruh varlığı olarak fizik kâinatda organik bir yapıyı canlı kılmakta ve onunla tecrübeler yapmaktayız. Şuursal tecrübeler yapmak, çeşitli realitelerin birbirleriyle alâkalarını kurabilmek için enkarne olmuş bir varlıgız.

KAYNAĞIMIZ NERESİ?

Peki, biz nereden geliyoruz? Bir kök arıyoruz, ailemiz nerededir? Fizik plânda bir aile ağacı çıkarabiliyoruz, dedelerimize kadar uza-

nabiliyoruz. Nitekim kutsal kitaplar insanların bu eğilimini bildiği için, peygamberleri insanlara tanıtırken onların çok eskilere uzanan soy ağacını tanıtırılar. Bu bunun oğluydu tarzında, ta Nuh'tan Şit'e uzanır. Sonra İbrahim olur, İsa ve Musa olur. Ardından Muhammed gelir. Bu her geçmiş beden sembolik olarak belli bir realiteyi de temsil eder.

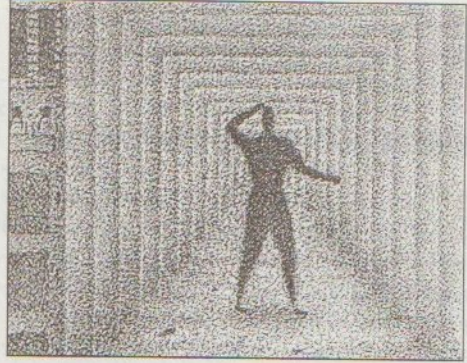
Temelde bir kademeleşmeyi, bir hiyerarşiyi arıyoruz. Diyelim ki bütün peygamberlerin kaynağı İbrahim'dir. İbrahim'in kaynağı nedir? Bu kaynak bir yere kadar fizikî plânda ilerler, ondan sonra yavaş yavaş bir yükseltiyile metafizik plâna doğru kaymaya başlar. Oradan da psişik, metapsişik, uhrevî, ulvî, tanrısal olana doğru geçişle karşılaşırız. Nereden geliyorum'un cevabını artık orada vermek lâzım.

Biz ruhsal dünyadan geliyoruz. **Enkarne olan ruh varlığının bulunduğu, yani bütün etkinliğini sürdürdüğü, enerjisini tasarruf ettiği, çoğalttığı, genişlettiği, yaydığı yer doğrudan doğruya ruhsal dünyadır.** Hepimizin geliş yeri ruhsal dünyadır.

Burası, İslâmın kullandığı ahiret mânâsında bir dünya değildir. Ahiret ile ruhsal dünya birbirinden farklıdır. Ahiretin metapsişikteki karşılığı spatyomdur. Ruh varlığının, ölümün ardından beden üzerindeki etkisini kaldırdıktan sonra yönünü çevirmiş olduğu başka bir maddesel âlemdir.

Sanılmasın ki, ruh, beden üzerindeki hâkimiyetinden vazgeçip onu terk ettikten, yani ölüm hâlinde sonra doğrudan doğruya madde dışı bir mekâna geçiyor. Böyle bir durum yoktur. Spatyom dediğimiz âlem de, bizim fizik dünyamızdaki maddelerin dışında çok ince, çok seyyal, vibrasyon derecesi çok yüksek olan başka bir maddî âlemdir. O maddî âlem bizim için ruhanî âlem derecesindedir. Ama ruhanî âlem değildir çünkü orası da gene maddenin bulunduğu çok esirî, bizim için çok yüksek derecede olan bir ortamdır.

Tıpkı atomlardan oluşan tahta ve elektriğin birbirine göre olan durumu gibi. Tahtayı elimize alıp tutabiliyoruz ama elektriği çok özel şartlar altında zaptedebiliyoruz. Elektrik de bir madde olmasına rağmen birtakım kapalı devre-

Kendisiyle ve evreniyle ilgili sorular soran insan, hızlı bir gelişmenin eşliğindedir.

ler içinde emniyete alınmış hâlde olması gereklidir. Aksi takdirde bize zarar verebilmektedir.

İslâm dininde kullanılan ahiret kelimesinin karşılığı ruhsal âlem değil, spatyomdur. Çünkü ahirete intikal etmiş olan bir varlığın oradaki yaşamı, realiteleri, aynen dünyada madde âlemindeki yaşamı gibidir. Farkı, ahiretin maddesi sayesinde işlerini daha kolaylıkla meydana getirebilmesidir.

Ahiretteki varlığın yarattığı görüntüler de maddidir. Cenneti cehennemini veya neyi istemişse onunla karşılaşılıyor. Bunların oluşabilmesi o varlığın kendi imajinasyonu, istek ve duygularıyla, o maddeyi kullanışıyla mümkündür. Hem de göreceli olarak mükemmel birtakım ortamlar, evrenler yaratabilir. Bir yerde bir mekân yaratılabiliyorsa, emin olalım ki, orada maddî bir unsur vardır.

Madde, sandığımız gibi, taş toprak, tahta parçası veya bizim görebildiğimiz, realitemize çarpan bir nesne değildir. Madde çok seyyal, çok büyük enerjileri içerebilen veya güçlü enerjilere itaat ederek çok çeşitli formasyonlar gösterebilecek yetenekte yaratılmış bir varlıktır. **Madde de tekâmül eder, üstelik bu süreklidir ve yoğun bir şekildedir.** Çok zeki diyebileceğimiz, zekâ eseri gösterebilecek yetenekte yaratılmış bir varlıktır. Madde de tekâmül eder, üstelik bu süreklidir ve yoğun bir şekildedir.

Çok zeki diyebileceğimiz, zekâ eseri gösterebilecek maddesel formasyonlar vardır. Bunlara örnek UFO'lardır. Uçan dairelerin büyük bir kısmı gerçekten de zekâ belirtileri içinde kendi varlıklarını sürdüren maddesel topluluklardır.

Kendi zihin seviyesini, psikik seviyesini o seviyeye çıkartabilmiş bir insan, ona düşünce yoluyla hareket verdirebilir.

RUHSAL DÜNYADAN UZANIYORUZ

Bizler ruhsal dünyadan geliyoruz. Hatta gelmek sözü bile yanlış, bizler uzanıyoruz. Gelmek dediğimiz zaman işi mekâna ve harekete sokuyoruz. Falan galaksiden filân galaksiye, aydan dünyaya gidiyormuş gibi bir izlenim yaratıyor. Halbuki ruhsal varlık için maddesel bir engel söz konusu değildir. **Neyi düşünüyorsan, nereye diliyorsan oradadır.**

Bu düşüncenin kökeni beyinle ilgili bir konu değil. Beyin, insan kalıbı dediğimiz organizmanın en hassas ve en ileri işlerinin, bütün emirlerin, bütün analiz ve sentezlerin yapıldığı özel bir yerdir. Beyin düşünce salgılamaz. **Düşünce doğrudan doğruya ruha ait bir eylemdir. Beyin, onun, maddî ortamda tezahür etmesine yardım eden bir araçtır.**

Bizler ruhsal dünyadan uzanan varlıklarız, çünkü mekân değiştirmemiz söz konusu değil. Kendi enerjimizi maddî bir ortam üzerine projekte etmekteyiz. Biz ne bu beden içindeyiz ne de dışındayız. Zaman ve mekân ilişkilerinin dışında olmak kaydıyla, tamamen, enerjetik olarak endüksiyon yoluyla etkileme vardır. Lise fiziğinde öğretirler: Endüksiyon yoluyla bir cismin elektriklenmesi, harekete geçirilmesi mümkündür. Alan içine başka bir alan girdiğinde birbirleriyle derhal etkileşirler ama ortada maddeleşmiş hiçbir bağlantı yoktur.

Bizler endüktif yolla kendi ruhsal enerjimizle bedenimizi canlı hâle getiririz. Bu bedeni kendimiz yaratırız. Ruh varlığının özünde yaratmak vardır zaten. Erkek ve dişi yumurtalar birbirleriyle karşılaşıncaya, büyük bir sevgi enerjisiyle birlikte başka bir yaratılışa geçerler. Kökenleri itibarıyla herhangi bir yaratma yapmak en doğal şeydir. Hepimiz yaratıcıyız, bir şeyler yaparız. Sanat yaparız, iş yaparız, bedeni diri tutarız. Sağlıklı olmak da bir yaratıcılıktır.

HERKES KENDİ YERİNİ ARIYOR

Biz burada ne yapıyoruz? Yerimiz nedir?

sorularını sormaya başladığımızda yeryüzündeki yerimizi bulmaya çalışmaktayız. Yığınla değerler sistemi içinde insanın yerini tayin etmeye çalışıyoruz. Eski Mısır'dan bu yana insanın bir yeri kurulmak istenmiştir. Âdeti değişmeyen, kozmik hukuğa bağlı olarak çalışan bir sistem içinde insanın daima bir yeri olmuştur.

İnsan kozmik sistemi çalıştıran bir kilit midir, sistemin hareketine yardımcı olan bir dişli midir? Veya diğer organların çalışmalarına yardım eden bir yağ mıdır? Yine bazı sistemlerin çalışmasını sağlayan bir enerji kaynağı mıdır? İnsan yeryüzünde ne yapmak için mevcuttur?

Bunu her insan, her ayrı realite içinde kendi hakikatlerine göre ifade eder. Bir Müslüman şunları söyler: "Ben buraya Allah'ın bana vermiş olduğu emirleri, istekleri yerine getirmek için geldim. Çünkü O bize birtakım şeyler vad ediyor. Ben cennete kavuşmak için yeryüzündeyim. Dünyadan ayrıldıktan sonra bana büyük bir huzur verecektir. Ben o huzuru istiyorum." Bir Hristiyan da şöyle der: "Mademki beni buraya sürgün etti Tanrı. Birçok konuda maddeleştik. Ben bu maddelikten kurtularak, tekrar hafifleyip O'nun melekûtuna çıkmaya çalışacağım."

görülüyor ki her varlık kendi realitesine göre bir yer tayin ediyor ve bu yerin de birtakım uzantıları meydana gelmeye başlıyor. O uzantılar çeşitli istekleri meydana getiriyor. Eğer niyetimizde Tanrı'ya kavuşmak fikri varsa onun imkânları verilmiştir. Paraya pula kavuşmaksa o tür imkânlar da verilir. Hepsi birarada. Yani insanın yerini belirleyen konu, kendimiz ve hayat hakkındaki niyetlerimiz ve düşüncelerimizdir. O niyetlere ulaşabilecek yerdeyizdir.

Bu nedenle hiç kimse "Bu dünyaya niye geldim?" diye sorup durmasın. Belli ki birtakım ihtiyaçlarını, projelerini gerçekleştirmek için yeryüzündedir. Genel ifadesiyle, herkes Tanrı'na hizmet için gelir. Elbette yeryüzündeki insanlar yerini tayin edinceye kadar çok büyük bir istek listesiyle enkarnasyonlar yapıyor dünyaya. Her birimiz, koca koca listeler, belki defterler dolu istekleri kaydetmiş olarak geliyoruz. Acaba bütün isteklerimizi karşılayabilecek ortamlar, realiteler bulabilecek miyiz?

İNSAN HER ŞEYİYLE SORUMLUDUR

Unutmayalım ki, bizimle birlikte çevremizdeki varlıkların da en az bizimki kadar istek listeleri var. Bunların birbirleriyle karşılaşmaları, aralarına konması gereken sınırlar var. İhtiyaçlarda çok aşırı bir açgözlülük içine girersek, ki girmiş durumdayız, sonuçta hiçbir varlık kendi isteğine kavuşamayacak. Üstelik başkalarının isteklerine hizmet etmek gibi bir kölelik durumuna da girebilmektedir.

Bütün isteklerimizi elde edebilecek bir lilyakatımız var mı? Her istediğimizin bize verilmesini istiyoruz da, acaba lâymık mıyız? "Nasıl oluyor da bu açgözlülüğüm doymuyor? Biri biterken diğeri arkasından çıkmaya çalışıyor. Yeni yeni şeyler icat etmeye çalışıyorum." diye düşünmek gerekir.

Meseleyi objektif bir şekilde ele aldığımızda, birakalım manevî tarafını, doğal sınırları var. Suyu belli, yetiştirilen hayvanların adedi belli, ekili arazileri belli. Her şeyinde bir sınırlama var. Bu belli üretim malzemesi karşısında, bunu tüketecek olanların adedi çok fazla; otomatikman sınırlanıyoruz. Yani her istediğimizi elde etmemiz mümkün değil.

Üreme alanı ve şekli belli olduktan sonra aşırı talep meydana gelirse, kapanın veya alabilenin elinde kalır. Elbette ki tatmin olunmayacak. Bu nedenle kendimizi daima kontrol etmek, isteklerimizi sınırlamak zorunda kalıyoruz ve sınırlamalıyız.

Bunlar, "Niçin sorumluyum?" sorumuza yavaş yavaş cevaplar oluşturmaya başlıyor. İhtiyaçlarımızla isteklerimiz arasında bir mesafe koyma mecburiyetindeyiz. Bu yeteneğimizi kaybetmiş gibiyiz. Araya bir mesafe koyamıyoruz. Hemmen ikisi birden olsun istiyoruz. Eğer bu mesafe koyma yeteneğimizi tümüyle kaybedersek, çok büyük bir manevî felâket içine gireriz.

İnsanlığın içinde bulunduğu ruhsal ve kültürel felâket, tüketici insanı frenleyen hiçbir ahlâkî engelin kalmamasından dolayıdır. **Hem bilgi hem de maneviyat bakımından tam bir dejenerasyon yaşıyoruz.** Bütün realiteler birbirlerini parçalamakla meşgul.

Bu dejenerasyon içinde, ruhsallığı inkâr etmek de var. Bunlar güçlü olmak isteğinden meydana geliyor, ki bu isteğin önünde hiçbir ahlâkî engel yoktur.

Halbuki, bir yazarın ifadesiyle, uygarlığın güven altına alınmasının tek yolu, **tekâmül için çalışanların, düşünenlerin güven altına alınması** gereklidir. Eğer onlar güvende değilse, dünyanın genel seyrinde sağlam bir yer bulamazsınız. Muhakkak bir yerden bir yere iş patlar.

İşte bu bir sorumluluk meselesidir. Mükemmelleşmek için, hem kendisi hem de etrafındaki varlıklar için. Bugün ekolojiyle uğraşıyorsanız, tabiatın gelişmesi, onun dejenerasyonunun önüne geçmek için uğraşan bir insansınız. Yapılan işin en iyi şekilde yapılması o işin tekâmül etmesine hizmet etmektir. Bunun her zaman güvencede olması lâzım. Yani vazife ve hizmet duygusunun bütün insanlarda geliştirilmesi gerekiyor. Ancak bu yapıldığı zaman, başımıza felâket gelmeden bir gelişmeye sebep olabiliriz. ■

BİLGİ ÇAĞININ RADYOSU

META FM
1 0 5 . 6

LÜTFEN SORULARINIZ
VE DÜŞÜNCELERİNİZLE
YAYINLARIMIZA
SİZ DE KATILIN.
YENİ ÇAĞ'IN
FREKANSINDA
BULUŞALIM.

DİNLEYİNİZ • DİNLETİNİZ

Her gün kaybedilmiş bir savaşa başlamak; bu kaçınılmaz döngülerde yaşamak kaderinde miyiz? Acaba kim, nasıl hazırladı bu kaderi bize? Bu soruyu cevaplayana kadar sürececek döngülerimiz.

Egonun savaşı neden? Neden çatışıyor insanlar? Bir varoluş seviyesini, yani yanlış yolda gelişmiş egonun varoluşunu bırakmak istemiyorlar. Egonun güçlenmesi için savunmalar, çatışmalar, atışmalar; geride çalışan, bu savaşı sürdürerek kendi varoluşunu devam ettirmeye çalışıyor.

Asıl Benliğimiz'in tezahür etmesi, ne başı ne de sonu belli olmayan tekâmüle katılmamız için, yani sınırlarını aşmaya can atan bir insan için ezoterik bir şuur gereklidir.

Biz insanlar için, içerisine daldığımız egonun düzensizliğini yüzeye çıkartmaktan başka bir çözüm yoktur. Yalan ile Hakikati birbirinden ayırmamız gerekiyor. İnsanlık kavgamız bundan ibarettir.

Yalan olanı anlayabilmek için yükseltilmiş bir şuur seviyesinde bulunmak yerine karışıklığın içine dalarız ve biri tarafından itilmiş, diğeri tarafından devrilmiş, başka biri tarafından da çiğnenmiş bir şekilde sağa sola çarparız. Ve bundan da korunmak için alabildiğine kendimizi savunuruz. Bu ise birçok dirençler oluşturmakla beraber, bize en çok zarar veren tutumdur.

Hayatın olağan akışı esnasında çoktan kaybedilmiş bir savaşın tuzağına düştüğün

DEĞİŞİM HAREKETLERİ

• Kenan Yılmaz •

fark etmeyen insan aslında etkilerini biçmekte, kendine hazırladığı ıstırap çukuruna doğru yuvarlanarak değişimini hazırlamaktadır. Bu değişim hareketi kaçınılmaz bir durum göstermektedir.

Varlığın değişimi en kaba seviyeden en ince seviyeye kadar sürmektedir. Şimdiye kadar

Dünyayı mekân tutmuş olan günümüzdeki kriz, dünya üzerindeki gelişme yönünde bir yeniden yapılanmaya âdeta zorlamaktadır.

alışmış olduğumuz, beşerî seviyenin bize kazandırdığı düşünce akımları, şartlanmış davranışlar, yani sonradan üzerimize yapışmış olan bütün kabuklar fark edilip, hissettiğimiz varlığımızın bütününde bir boşluk meydana getirildiğinde ancak asıl benliğimiz yeni bir hareket imkânı bulacaktır.

Bir yandan da bu boşluğun meydana getirilmesi için bireysel ve toplumsal oiayların üzerimizdeki şok etkisi giderek yoğunluğunu ve genişliğini artırmaktadır.

Dünyayı mekân tutmuş olan günümüzdeki kriz, dünya üzerindeki gelişme yönünde bir yeniden yapılanmaya âdeta zorlamaktadır. Bu ego şüphesiz acı olmakla birlikte varlığa yeni bir yapılanma için gereklidir.

Yer ile gök arasında darbeleyen insanın ıstırapı kaçınılmazdır, ama bu ıstırap tıpkı bir beğenin doğuşu gibi mutlu bir olayı da hazırlamaktadır.

Bizim için hazırlanmış Ruhsal Gelişim Yolu'nun imkânlarından faydalanabilmemiz için

buna lâyık duruma gelmemiz gerekmektedir. Bunun için üzerimizde gerçekleşen bu operasyona sabırla tahammül etmemiz ve bizim için en hayırlı gelişim yolunu izlememiz gerekiyor. Bizi bu bilgiye hazırlayan bilgiler, Spiritüel Uyanışa tahammül gösterebilmemiz bakımından güçlendirici alıştırmalardan ibarettir.

Ruhsal Gelişimimiz'i sağlayacak olan Bilgi, dünya üzerinde şimdiye kadarki mevcut bilgileri kapsamakta ve aydınlatmaktadır. ■

NIKOLA TESLA'NIN ÖLÜM İŞİNİ

* Oliver NICHELSON - Çev: Beril ANILANMERT *

"ÖLÜM İŞİNİ" NİN ORTAYA ÇIKIŞI

"LENA" adlı Fransız gemi 1907'de havaya uçtu. Basın mensupları, açıklama yapmaları için elektrik uzmanlarını çağırdılar. Pek çok kişi patlamanın bir elektrik kıvılcımı sebebiyle meydana geldiğini düşünüyordu. Tartışma, kıvılcımın kaynağı hakkındaydı. Birçok radyo istasyonu tarafından kullanılan Audion vakum tüpünün mucidi olan Lee De Forest, uzaktan kontrolle, bu gemiye bu kadar tahrip edici güç verecek kapasitede olan güdümlü torpidoyu, Nikola Tesla'nın denemiş olduğuna işaret etti. Tesla'nın, aynı zamanda, uzaktan kontrollü taşıtlar için kullanılan teknolojinin, bir geminin cephaneliğinde, bir kıvılcıma neden olacak ve onu patlatacak yeterli şiddetteki elektrik dalgasının projeksiyonunu yapabileceğini de ileri sürdüğünü belirtti.

1924 baharı, ölüm ışınları için en iyi zaman gibi görünüyordu. Çünkü o yıl birçok gazete, bu tip ışınların dünyanın değişik yerlerinde görüldüğüne dair birçok hikâyeye yazdı. Londra'daki Harry Grindell - Matthews, bu erken yıldız savaşları yarışında mücadeleçilerin başını çekiyordu. 21 Mayıs tarihli *New York Times* raporunu verdi:

Paris, 20 Mayıs
- Eğer sözüm ona "şeytanî ışın" hikâyeleri anlatan Grindell Matthews'ın keşfi güvenilir ise, görünmeyen ışınlarla bütün düşman ordusunu safdışı bırakmak, bir şehre saldıran herhangi bir hava gücünü tahrip etmek veya tehlike arz eden herhangi bir filoyu sahilinden belli bir uzaklıkta felç etmek mümkün olabilir.

Grindell Matthews tahrip edici ışınların

4 millik bir uzaklıktan iş göreceğini ve bu tip bir silâhın maksimum uzaklığının 7 ya da 8 mil olduğunu belirtti. Miknatısların etkilerini engelleyerek otomobillerin çalışmalarını durdurmak için ışınların nerelerde kullanıldıklarını rapor eden testler vardır. Yine bir miktar barutun, 11 metre uzaktan, ışınları üzerine yönlendirerek parlatıldığı söylenmektedir. Grindell Matthews aynı uzaklıktan fareleri elektrikle öldürebilmiş, bitkileri kurutabilmiş ve bir gaz lâmbasının fitilini yakabilmiştir.

Önemli bir şey sezmiş olacak ki, *New York Times*, 28 Mayıs'ta Sovyetler tarafından geliştirilmiş bir ışın silâhı hakkındaki hikâyesini yayınladı. Hikâye şöyle başlıyor:

"Moskova'daki komünist çevrelerden, Troçki'nin son savaşa hazırlanır gibi söylediği sözlerin arkasında, Grammachikoff adlı bir Rus mühendis tarafından icat edilen bir elektromanyetik buluşun yattığına dair haberler sızdı."

Times'taki haber, tahrip edici ışının test edilme işlemlerinin geçen Ağustos, Alman teknik uzmanların yardımıyla başladığını söyleyerek devam ediyordu. Moskova yakınındaki Podosinsky Aerodome'daki büyük çaplı bir tanıtım o kadar başarılıydı ki, Devrimci Askerî Konsey ve Politik Büro, Rusya'nın önemli hassas bölgelerini korumak için

yeterli elektronik uçaksavar istasyonları sağlamaya karar verdi. Savaş uçaklarının elektriksiz mekanizmalarını hasara uğratmak için onlara benzemeyen, ama çok daha güçlü istasyonlar inşa edilmeliydi.

Sovyet Hava Servisi'nin komutanı Rosenholtz, ışın silâhı gösterisinden öyle şaşkına dönmüştü ki hava filosunun aktivitesini kısıtlamayı önerdi. Çünkü icat, koca bir hava filosunu savunma amacı uğruna yararsız hâle getirmişti.

Colorado Spring gazetesi, dünyanın öbür ucundan, telgraf servislerindeki "ölüm ışığı" hikâyelerini alarak, 30 Mayıs'ta bir köşe yazısı geçti: "Tesla Ölüm Işığını Keşfetti" başlığıyla "Burada Yaptığı Çalışmalar" adı altında, hikâyeye, bir parça gururla mucidin 1899 araştırmalarının John Jacob Astor tarafından finanse edildiğini naklediyordu.

Tesla'nın Colorado Springs testlerini yerel halk çok iyi hatırlıyordu. Üstü laboratuvarının üzerinde yükselen büyük bakır bir küre ile kaplı olan 61 m uzunlukta bir havuzla, 41 km uzunluğa kadar şimşek okları üreten kapasiteler geliştirdi. Salınan enerjinin gürlütüleri 24 km uzaklıktaki Cripple Creek'ten duyulabiliyordu. Sokakta yürüyen insanlar, ayakları arasında ve yerlerde ışıkların atlayıp durduğunu görebek şaşırıyorlardı.

Elektrik kıvılcımları, birisi bir bardak su için musluğu açtığı zaman musluktan fışkırıyordu. Deney kulesinin 30 m yüksekliği içindeki ışık ampulleri kapatıldıklarında da ışığıyordu. Kiralık at ahırındaki atlar, metal nalları yoluyla elektrik şokuna maruz kalıyorlardı ve ahırın bölmelerinden kaçıyorlardı. Böcekler bile etkilendi: Kelebekler elektrikleşmiş, girdaba kapılmış gibi çaresiz bir şekilde, daireler içinde dönüyorlardı. Kanatlarından, Aziz Elmo'nun ateşi gibi mavi haleler püskürüyordu.

En çok sözü edilen etki ve ölüm ışığını keşfedenlerin dikkatini en çok çeken şey, Colorado Springs Elektrik Şirketi jeneratöründe meydana geldi. Bir gün Tesla, yüksek enerji testi uygularken, laboratuvarın içinden gelen çatırdamalar birdenbire durdu. Tesla laboratuvarın içine dalarak asistanın niçin bobini söktüğünü bilmek istedi. Asistan bir şey yapmadığını söylüyordu. Asistana göre şehir jeneratöründen gelen güç kesilmiş olmalıydı. Çok kızmış olan Tesla, elektrik şirketine telefon ettiğinde aynı şekilde çok şarşırtıcı bir cevapla karşılaştı. Elektrik şirketi gücü kesmemiştir, aksine jeneratörü Tesla'nın deneyi bozmuştu.

Mucit daha sonra Electrical Experiment'er'a 1917 Ağustosunda ne olduğu hakkındaki açıklamayı yaptı. Yüzerce kilowatt güç seviyesini yayım cihazından geçirirken, yüksek frekans akımları elektrik şirketi jeneratörlerinde birikmişti. Bu güçlü akımlar, çok ağır kıvılcımların elektrik bobinleri boyunca zıplamasına ve yalıtımın harap olmasına neden olmuştu.

1935'te *Liberty* dergisinin Şubat baskısında yalıtıcısının tahrip edici gücünü ayrıntıyla açıkladı:

"Buluşum büyük teçhizat gerektiriyor,

ama bir kez kurulduğunda insan, makine dahil olmak üzere 320 km'lik bir yarıçap içinde yaklaşan her şeyi imha etmek mümkün olacaktır."

Tesla, kendi buluşu ile diğerleri tarafından ortaya konmuş olanlar arasında ayırım yapmaya devam etti. Âletin "ölüm ışığı" denen bir şey kullanmadığını, çünkü böyle bir ışığın büyük miktarlarda üretilemeyeceğini ve belli bir uzaklıktan sonra hemen zayıflayacağını iddia ediyordu. Burada Tesla, Grindell Matthews'ın düşündüğüne benzer, çağdaş raporlara göre, havayı iletici olarak kullanıp böylece yüksek enerji akımının hedefe yönlendirilmesini sağlayacak güçlü ultraviyole ışınları kullanan bir çeşit âlet üretmeyi düşünüyordu. Ultraviyole araştırma ışığının menzili Tesla'nın ileri sürdüğünden çok daha az olabilirdi. Dediği gibi: "Bütün New York'un enerjisi (yaklaşık 2 milyon beygir gücü-15 milyar watt), ışınlarla dönüştürülse ve 32 km uzağa fırlatılsa bir insanı öldürmez."

Buna karşılık da şunları söylüyordu:

"Benim âletim herhangi bir çeşit enerjinin ışınlarıyla olabileceğinden trilyon defa daha güçlü enerjiyi, büyük bir uzaklık boyunca küçük bir alana taşımamızı mümkün kılan, belki nispeten büyük veya mikroskobik boyutta partiküller yayıyor. Binlerce beygir gücü böylece kıldan ince bir akımla nakledilebilir, böylece hiçbir şey direnemez."

Görünürde Tesla'nın bu savunma sistemiyle ilgili olarak kafasında olan şey Colorado Springs yıldırım oku makinesinin daha büyük bir versiyonuydu. Uçaklar ve gemiler onun gerilim yüklü kulesinin elektrik alanına girdiklerinde, içeri sızanların elektrik sistemini harap edecek yüksek enerji partikül akımı için iletken bir yörünge sağlayacaklardı.

Kendi korunma dairesine eşit bir boş alanda yerleşmiş olma ihtimalleri, sahilden yaklaşan düşmana şimşek okları fırlatmak için hazır duruma getirilmiş dev Tesla yayıcılarına bir sakinçe teşkil etmekteydi. Bobinlerin koruma alanına ayak basacak olan herhangi biri, düşman olarak algılanacak ve vurulacaktı. Bugün, petrol sondaj plâtförlerinin gelişmesiyle, bu dezavantaj şimşekli savunma sistemini denize yerleştirerek giderilebilir.

BİR ÖLÜM IŞININDAN DAHA TAHRİPKÂR

Tesla'nın yazılarında, gelecek için, ölüm ışığı ve ışın silâhi teknolojisi gibi tedirgin edici

sistemlerden çok daha tahripkâr bir silâh sistemi ima ediliyordu.

Tesla, 1900 *Century* isimli dergide "Ar-tan İnsan Enerjisi Problemi" adlı bir yazıda, ekonomik güçlerin, yakıt kullanmadan güç sağlayabilecek yeni bir elektrik jeneratörü geliştirilmesine izin verilmeyeceğini öğrendiği zaman, elektrik enerjisinin araçlar vasıtasıyla her uzaklığa iletilmesinin, insan yararına güneş enerjisini kullanma gibi büyük bir probleme en iyi çözüm olduğu düşüncesine yöneldi. Şelalelerin yanında kurulu nispeten az üretim yapan tesisatlar, ona göre, ihtiyaç duyulduğunda alınmak için yer vasıtasıyla güç gönderilebilecek yüksek enerji yayıcılarını karşılayabilirlerdi...

Plân, 100 milyon volt civarındaki basınçlarda yere dev miktarda ritmik olarak elektrik pompalayacak pek çok yayıcı öngörü-yordu. Dünya büyük bir elektriksel potansiyelle şişirilmiş alevden bir topa benzeyecekti, ama Tesla'nın zorlu temposuyla sallanarak.

Bu yüksek basınçlı rezervuardan enerji alınması için sadece bir kişinin yere bir çubuk koyması ve bunu dünyanın elektriksel hareketi ile beraber çalışacak olan bir alıcıya bağlaması gerekiyordu. Tesla'nın da tanımladığı gibi, "Üzerinde duran ülkenin genelini aydınlatmak için bütün tesisat ne olursa olsun hiçbir hareket eden parça içermeyecek ve bir küçük valizde rahatça taşınabilecekti."

Bir dikiş makinesini çalıştırmak için kullanılabilen bir akım ile tahrip için kullanılan akım arasındaki fark, bir zamanlama meselesidir. Eğer dikiş makinesini bir saat çalıştırmak için kullanılan enerji miktarı saniyenin milyonda birinde salınırsa, dikiş makinesi üzerinde çok değişik ve negatif bir etkide bulunurdu.

Tesla, yayıcısının, 100 milyar wattlık bir güç seviyesinde, akımı 1000 ampere ulaşabilen 100 milyon voltluk bir basınç üretebileceğini söyledi. Eğer 2 megahertzlik bir radyo frekansında tınıyor olsaydı, o zaman osilasyonun bir periyodunda salınan enerji, 100.000.000.000.000.000 joule veya kabaca 10 megaton TNT'nin patlamasıyla açığa çıkan enerji miktarı kadar olurdu.

Böyle bir yayıcı, radyo vasıtasıyla nükleer silâh başlığı enerjisini yayabilecek kapasitede olabirdi. Dünyadaki herhangi bir yerleşim merkezi ışık hızında buharlaşabilir.

Tahmin edilebileceği gibi pek çok bilim adamı Tesla'nın kablosuz güç transmisyon

programı fizibilitesinden ticarî veya askerî amaçlar yönünden kuşku duymaktaydı.

Yerin içinden radyo yayını gücü sırrı, elektrik mühendisliği teorilerinde değil, yüksek enerji fiziği sahasında bulunmuştu.

NASIL ÇALIŞIYOR?

1976'da Dr. Andrija Puharich Tesla'nın güç iletici sisteminin klâsik elektrodinamik yasalarıyla değil, yüksek enerji alanlarında rölativistik transformasyonlarla açıklanabileceğine işaret eden ilk kişiydi. Dirac'ın teorisine göre bir elektron, karşıt yüklü bir partikül olan pozitronla çarpıştığı zaman, iki partikülün birbirini yok ettiğini ifade ediyordu.

Enerji yoktan var edilemez, var olan enerji de yok edilemez. İki tahrip edilmiş parçacığın enerjisi elektromanyetik dalgaya dönüşür. Bunun tersi de tabii ki mümkün. Eğer güçlü bir elektrik alan mevcutsa, aslında ortamda hiçbir yük mevcut değilken iki karşıt elektrik yükü oluşabilir. Bu çeşit bir transformasyon genellikle atomik çekirdeğin şiddetli alanının yakınında yer alır, ama aynı zamanda eğer elektrik alan yeterli enerjiye sahipse, nükleer katalizör olmadan da gerçekleşebilir.

Puharich'in buna dahil olan matematiksel yaklaşımı, Tesla yayıcısındaki (iletkenindeki) güç seviyesinin bu tür bir "çift üretimi"ne sebep olacak kadar kuvvetli olduğunu gösteriyordu.

"Çift üretimi" mekanizması yer iletim gücü için çok çekici bir açıklama getiriyordu. Sıradan elektrik akımları yer vasıtasıyla fazla uzağa gidemez. Kir, elektriğe karşı yüksek bir direnç gösterir ve çabucak, akımları, harcanan ısı enerjisine dönüştürür. "Çift üretme" metoduyla elektrik, yer altında bir noktadan ötekine bir fizik parçacık hareket ettirilmeden hareket edebilir, iletimi yapan kaynak kuvvetli bir alan oluşturur ve böylece alıcıda bir partikül oluşmuş olur.

Eğer akımların yer içine gönderilmesi mümkünse, modern fiziğin bakış açısından, Tesla'nın gerçekten güç ileticisinin silâh uygulamasını mı tanıttığı, yoksa mucidin tarafında bunun anlaşılmamış bir plân olarak mı kaldığı sorusu gündemde kalıyor. İkinci dereceden deliller, silâhın test edilmesine işaret ediyorlar.

Bu ipuçları Tesla'nın çalışma kronolojisinde ve 1900-1915 arası parasal servetinde bulunmuştur.

(Devam Edecek)

gelişim ve olaylar

(Sayı 435'den Devam)

Neslihan ALANTAR - Cüneyt ÇİLEKÂR

TABİİ Kİ böyle bir sonuç, tamamen bencilce bir yaklaşımdan kaynaklanmaktadır. Varoluştaki her şey birlik ve bütünsellik ilkesi gereğince kaotiktir. **Hiçbir şeyi tek başına değerlendirmemiz mümkün değildir. Çünkü yaratılmış her şey birbirini tamamlamaktadır.** Çünkü yaratılmış her şey bir plânın temsilcisidir.

Yaşamımıza şöyle bir dönüp bakarsak bütünselliği, kaotikliği ve plânsallığı kolaylıkla anlayabiliriz. Örneklememiz gerekirse, yaşadığımız bu zaman ve mekân kesitindeki her seçimimiz, yani aile ve çevre olarak, şehir olarak, ülke ve hatta gezegen olarak her türlü seçimimiz, bütünsellik ilkesiyle plânlarımızı temsil etmektedir.

Yapmış olduğumuz seçim, karmik olarak varlıksal ihtiyacımızdan kaynaklanmışır ve hayat plânımız, bu seçime göre bütünün bir parçasını oluşturmuştur. Ben Ahmet veya Ayşe olarak, Türkiye'de, İstanbul'da doğmak ihtiyacında isem, annem veya babam, kardeşlerim veya toplumsal çevrem de benimle birlikte olmak ihtiyacını taşımaktadırlar. Yani ben Ahmet veya Ayşe olarak doğmayıp; Amerika'da Newyork'ta George olarak doğmak ihtiyacında olsam, bu plânım gereği yaşayışım-dan alacağım bilgiler ve tecrübelerim çok daha farklı şekilde olurdu. Çünkü benim taşıdığım tesirler, bilgiler, şu anki plânıma en uygun şe-

kildedir. Zaman ve mekân, ortak ihtiyaçlarıyla yönelen iradeli varlıkların seçimiyle bütünleşerek şu anki yaşanan plâni oluşturmaktadır ve oluşan bu plândaki tesirler de ortak alan içerisindeki her varlığı kapsayacak şekilde devamlılığını sürdürmektedir.

Küresel anlamda incelediğimizde olayların bütünselliği, varoluşun bütünselliği,

birey olarak yaşayan bir varlıkları çok aşmaktadır. Yani ilkeler ve kanunlar bazında bütünselliği anlamak ve idrak etmek mümkün değildir. Daha önce de vurguladığımız gibi "Bir" in çokluk olarak tezahür etmesi; daha dar çerçeveye girdiğimizde varlıkların bilgilerinin tatbikatını yapmak için çeşitli ortamlara bedenlenmelerine kaplanan şuurlar; Bütün'ü anlamaya yetmeyecektir. Ancak varlık olarak şu anki irademiz, kendimizi ve bütün içerisindeki bir vazifemizi anlayabilecek kapasitedeki bir oranı içermektedir ki, bu plânsal anlamdaki gelişimi açıklamaktadır. Yani **ferdî olarak gelişim, sonuçta plânsal gelişime hizmet etmektedir.**

Yine günlük yaşamımızdan bir örnek verecek olursak, ferdî olarak üstlenmiş olduğumuz bir sorumluluğun yerine getirilmesi, sonuç olarak toplumsal anlamdaki bir vazifenin yerine getirilmesini sağlar. Daha somutlaştıracak olursak, herhangi bir işyerinde çalışan bir işçi olarak üstlenmiş olduğumuz bir işi yerine getirdiğimizde, iş bölümünde bize düşen sorumluluğu yerine getirmiş oluruz ve işimizdeki bütünsel organizasyonun işleyişine katkıda bulunmuş oluruz. Aynen çalışan bir saatin dönen çarklarından biri gibi, fonksiyonumuzu yerine getirmiş oluruz.

Toplum olarak gelişimimiz de, yine ortak ihtiyaçlarımızın, olaylar vasıtasıyla giderilmesiyle sağlanır. Toplum içerisindeki ihtiyaçlarımız gerek fiziksel, gerekse de ruhsal açıdan iş bölümleri ve plânsal organizasyonlarla sür-

dürülmektedir. Yaşanılan olaylardan çıkarılan bilgilerle toplumsal bazda belirli kanunlar, kurallar konulmuştur.

Bu kanunlar ve kurallar söylediğimiz gibi toplumsal yaşayışın düzenli ve hakkaniyetle yürütülebilmesi için yapılan bir organizasyondan ibarettir. İster ahlâksal olsun, ister hukuksal olsun getirilen her kanun, kural bizim olaylar karşısındaki eşitliğimizi ve bütünselliğimizi koruma gayesi taşımaktadır.

Kuralların, kanunların görünen gayesi eşitliğimizi ve bütünselliğimizi korumak amacını taşır, fakat bu kuralları ve kanunları uygulayacak olan, kendi şahsî vicdânsal yapılarımızdır. Yani sonuç yine bütünü oluşturan parçanın gelişimine dayanmaktadır. Daha önce yaşamın ilk temel bilgisi olarak belirttiğimiz ve bütün dinî veya din dışı öğretilerin özü olarak işlenen "Kendini Bilmek" konusu, varoluşun anahtarıdır.

Ve aslında yaşamış olduğumuz her türlü olay "Kendini Bilmek" konusuyla çözümlenmektedir.

OLAYLARIN VEYA YAŞAMIN ANLAMI KENDİNİ BİLMEK

Yazımızın konusu "Gelişim ve Olaylar"dı. Gelişim, varoluşumuzdan sonraki, yani ezel ile ebet arasındaki süreçte, her zaman olması gereken temel bir yasadır. Yani varoluş varsa, gelişim-tekâmül de olmak durumundadır. Ve bu iki kavram birbirinin tanımlayıcısıdır.

Olay ise varoluşun tanımlayıcısıdır. Yani **olaylar olduğu sürece varoluş olabilir. Çünkü varoluşta durağanlık yoktur, sürekliliği bir devinim, aktivite vardır.** Genel olarak kabul edilen bir açıklama konumuzu tam anlamıyla karşılamaktadır: Kâinata geriye dönüş yoktur. Yani geçmiş, geçmişti; yaşanmıştır ve bitmiştir. Bizim için, yaşadığımız olaylarla

geldiğimiz şimdi, şu an çok önemlidir. Çünkü olaylara hâkimiyet, şu anda mümkün olabilir. Biz şimdiye, şu ana hâkim olabiliyorsak -ki bunu kendini bilmekle açıklıyoruz- geleceğimize de hâkim olabiliriz. Yaşadığımız olaylar hangi türde olursa olsun, ne şekilde olursa olsun bizi tamamlayıcı niteliktedir ve şuursal olarak uyanmamız amacını taşımaktadır.

En basitinden yaşadığımız duygusal nitelikli toplumsal olaylardan, kişisel irademizin dışında kalan tabiatüstü olaylara kadar her olay, her türlü yatay veya dikey tesir; bütünselliğimizin ve bütünün içerisindeki bireyselliğimizin bilgi-

sini vermektedir.

Evet, iş ortamındaki ekmek kavgasından, otobüslerdeki balık istifi yolculuklarımızdan, sokaktaki hırpani kişilere duyduğumuz acıma hissinden, tuttuğumuz futbol takımının şampiyon olup olamayacağı endişesinden, evdeki aç kademizin yemek beklediğinin rahatsızlığından, Bosna'daki savaşa, Afrika'daki açlıklara, Rusya'daki rejim değişikliğine, San Francisco'daki sel felâketlerine, Japonya'daki depremlere kadar, durup dinlenmeden sayabileceğimiz örnekleriyle yaşadığımız her olay, bizler için üflenen bir sur'dan farksızdır. Uyan borusu çalınmaktadır: **Yaşadığımız her olay arzularımıza, hislerimize, duyularımıza, nefsanîyetimize, vicdanımıza, aklımıza, mantığımızı gümbür gümbür çarpan kayalardan farksız.**

Evet, bizler hâlâ arzularımızın, isteklerimizin, duygularımızın peşinde koşarak kendimizi avutuyorsak, "Evidi, arabamdı, yatımdı, katımdı..." diyerek, olayların hâlâ görünen yönleriyle oyalanıyorsak, üstelik o göremediğimiz yönleri daha da balçıkla sıvamaya çalışıyorsak, yerine getirmemiz gereken vazifelerin, görevlerin çok çok uzaklarındayız demektir. Dejenereasyonun her türlüünü yaşıyoruz; ahlâksal kurallar, gelenekler, görenekler,

rölâtif hâle gelen bilimsel teoriler, bir türlü özüne ulaşamadığımız dinsel inançlar ve hemen hemen aklımıza gelebilecek her anlayışta, mekanizma ve sistemdeki yozlaşmalar.

Bütün bu yozlaşmalar, dejenerasyon alanları, kabuklarımızı kırmamız için bizlere hizmet ediyor. Çünkü artık insanlığın gelişmesi için kullanılan her sistem, bizlerde bir bağışıklık oluşturmuş. Oluşan bu bağışıklık, hareket alanlarımızı çok serbest bırakmakta. Her şeyi fiziksel veya ruhsal anlamda doyusya yaşayabiliyoruz. Arzularımızı, duygularımızı, nefsimizi körleşene kadar, hem de iyice körleşene kadar, boğazımıza kadar yaşayabiliyoruz.

İşte bu durumda bizlerden istenen, yaşamımıza ve benliğimize kadar sinmiş olan bu sis bulutlarının üzerine kafamızı çıkartıp temiz ve rahat bir ruhsal nefes alabilmemizdir. Eğer biz bunu kendi cehtimiz, çabamız ve irademizle yapamazsak, hiç kuşumuz olmasın ki, sırtımızda şaklayacak olan kırbaçlar bize az gelecektir.

Hatta fiziksel anlamda kıyaslayamaya çağımız türdeki şoklara maruz kalmamız işten bile olmayacaktır ki, bu da bizim kıyamımız olacaktır. Evet, devre sonu veya kıyamet ola-

rak adlandırdığımız, Ahir zaman olarak nitelendirdiğimiz kozmik dönemin içerisinde bulunmaktayız. Her türlü olay ve yaşanan dejenerasyon alanları bu dönemin birer delilidir.

Bu deliller Bilgi Çağı'nın habercisi olan Son Zaman olarak isimlendirdiğimiz Devre Sonu'nun son verileridir.

Bizlere düşen görev, yaşadığımız her türlü olayı, son derece uyanık, duygu realitesinin üzerine çıkmak suretiyle, şuurlu bir şekilde değerlendirmeye çalışmaktır. Bilgi Çağı'nın birer öncüleri olarak, kabuklarımızdan, kalıplarımızdan kurtularak, olayları duru ve berrak bir şekilde görüp; yapılması gerekeni olabildiğince en iyisiyle yapmaya çalışmaktır.

Gelişmek ve tekâmül etmek kaderiyle yaşamış olduğumuz her olaydaki tesiri ve bilgiyi, ihtiyacımızı giderecek şekilde deşifre ederek "üstlenmiş olduğumuz görevi " bütün-selliğe yakışacak şekilde yapmaya çalışmak, Bilgi Çağı'nın bireyleri olan bizlerin aslı görevidir.

Ve bu görevi lâyıkiyla, samimî bir ceht sarf ederek yapmaya çalışırsak, varoluşa karşı üstlenmiş olduğumuz sorumluluğu yerine getirmiş oluruz. ■

BİLYAY VAKFI'NDAN DUYURU

Bizler Vakıf olarak, vazifemiz gereği mevcut bilgilerimizi elimizdeki olanaklar çerçevesinde aktarmaya çalışıyoruz. Sizlerin de bildiği gibi bu aktarımı; Ruh ve Madde Dergisi ve Ruh ve Madde Yayıncılığın kitapları ile yazılı olarak, üç yıldır 105.6 frekansından Meta FM radyosu ile sözlü olarak ve son aylarda da, her hafta HBB Televizyonu aracılığı ile görüntülü olarak yapmaktayız.

Bunların dışında ayrıca; Vakıf Merkezi'mizdeki salonumuzda ve dış mekânlarda sürekli konferanslar, seminerler ve video gösterileri düzenlemekteyiz; İstanbul dışında ise İzmir, Adana, KKTC gibi bazı şehirlerdeki bölgesel televizyonlara programlar hazırlamaktayız.

Ve bizler bu faaliyetleri yaparken, günümüzün çağdaş olanaklarından da mümkün olduğu kadar faydalanmaya gayret ediyoruz. Çünkü özetlediğimiz bütün bu çalışmalar büyük ölçüde görüntüye ve belgelere dayanmaktadır.

Dolayısıyla sizlerden, aşağıdaki konularda bizlere yardımcı olmanızı rica ediyoruz:

1) Konularımızla ilgili olarak çeşitli belgesel ve kültürel video kasetlerine ihtiyacımız vardır: Bize, bunlara ait kataloglar temin edebileceğiniz gibi, nereden ve nasıl tedarik edebileceğimiz hakkında bilgi de verebilirsiniz. (Şifacılık, Kansız Ameliyathalar, Telekinezi, İpnöz, Medyomluk, Alternatif Tıp, Eski Uygarlıklar, Meditasyon, Yoga vs. gibi.)

Yurt dışındaki okurlarımız; bugünlerde bulunduğunuz ülkelerdeki televizyonlarda, şu an oynamakta olan TV filmlerinin -belgesellerinin-, bu konu ile ilgili açık oturumların video kayıtlarını bize gönderebilirsiniz.

2) Ayrıca bulunduğunuz yerlerde olmakta olan metapsişik-parapsikolojik fenomenler için de Vakfımızı arayabilirsiniz.

Yardımlarınız için şimdiden sizlere teşekkür ederiz.

İNCİLLER GERÇEK Mİ?

İkonoklastik(*) ve kıskırtıcı nitelikteki İsa Semineri, Yeni Ahit'in büyük bir bölümünün güvenilir olmadığını öne sürüyor. Gerçekten de güvenilir değillerse, Hristiyanlar neye inanacak?

David Van BIEMA

11. İ

SA'YI ihbar eden Yudas de-ğildi." Bu, geçen yıl California'nın Santa Rosa kentinde-ki Flamingo Resort Oteli'nde toplanan yargıçların kararıydı. Elbette Yudas'ın muhbirliğine Matta, Markos, Luka ve Yuhanna şahitlik yapıyor.

Fakat bu İncillerin güvenilir olmadığı da bilinmektedir. Flamingo'daki yargıçların; İsa'nın Doğuşu, Yeniden Dirilme, Dağdaki Vaaz ve diğer bazı olaylar konusunda da itirazları var.

Dünya üzerindeki 1,5 milyar Hristiyan, günahları nedeniyle kendini Haça gerdiren ve üçüncü günde dirilen İsa'nın Yeniden Dirilişini anarlarken, *The Acts of Jesus* (İsa'nın Eylemleri) adlı kitap da yayına hazırlanıyor. Üç yıl önceki seminere katılan 75 kişinin yayınladığı bu kitap, Hristiyanların İsa düşüncelerinin yanlış olduğunu öne sürüyor. Kitaba göre, Hristiyanların İsa'sı imajinatif bir teolojik yapı. Bu yapı içinde, Nasıra kentinden çıkan bilmeceyi efsanenin izleri örülmüş durumda. Üstelik, hafızalarını bastır-mış inançlardan kurtulmaya çalışan izlerle.

(*) Yerleşmiş geleneklere karşı çıkan.

TARİHSEL İSA SORUŞTURMA ALTINDA

Tarihsel İsa konusu yeni bir şey değil. Bu konu 150 yıldır Avrupalı akademisyenlerin vicdanlarını öfkelen-dirdi ve 1920'lerdeki Amerika'da Protestan bölünmelere katkıda bulundu. Son günlere kadar kiliseye devam eden şimdiki nesil bu karmaşadan habersiz şükranlarını sunuyordu. Ama artık öyle olmayacak. Son on yıl içinde, ikonoklastik ve liberal İncil araştırmacıları görüşlerini yayınlamak için yoğun bir faaliyet içinde oldular. Onları kapalı tutan akademik atmosferi yarmaya çalıştılar. Bu radikal tefsirciler, müminlerini inandırmaya çalışan muhafazakâr ve gelenekçilerden gelen iddiaları karıştırdı. Örneğin, 1993 yılındaki seminerin yayınladığı *Beş İncil* adlı kitap, Emory Üniversitesi'nde Yeni Ahit öğretim üyesi ve *Gerçek İsa: Tarihî İsa'yı Hatalı Araştıranlar ve Geleneksel İncillerin Gerçeği* adlı kitabın yazarı Luke Timothy Johnson'un acımasız saldırılarına hedef oldu. Johnson, "Temel öneme sahip olan şeyler çarpıtılıyor." diyor.

Johnson'un kitabı kitle iletişim araçlarında da yoğun tartışmalar yaratmış durumda. İnternet'te Hristiyanlık konulu haberleşmeler yoğun-

laştı. Kablo TV kanalı Cinemax 2, hafta içinde İsa'ya Göre İncil adlı bir program yayınlıyor. Yazar Stephen Mitchell, "İsa'nın gerçekte neler söylediğinden emin olamayız." diyor. Tartışmanın her iki yanında yer alan uzmanlar ABD'yi gezerek okullarda ve büyük kongrelerde bu konuyu tartışıyor. İnsanların bu konudaki büyük ilgileri onları şaşırtmış durumda. Birisi şöyle diyor: "Kiliseye sürekli gidenler, olup bitenlerden dolayı kafaları iyice karışmış olmasına rağmen büyük bir ilgi gösteriyor."

HarperCollins yayınevi, Ocak ayında İnternet'te Crosstalk adında bir haberleşme listesi oluşturdu. Bu konuda bilgilerin toplandığı ve dağıtıldığı merkezi ajanslar bile oluşturuluyor.

Eğer Seminer'in iddiaları geçerliyse (yani bırakın mucizelerini, hayatının en basit unsurları bile bilinmiyorsa), Hristiyanlar inançlarını neye dayandıracak? Ve eğer inananlar yine de inanmaya devam edecekse, hangi örneği izlemeleri gerekecek? Her yeni kitap, her yeni teori, inanç ve bilgi arasındaki bu mücadelede, uzun yıllardır kutsal tutulan hatıraları silip götürüyor gibi.

Protestanlığın öncüsü Martin Luther, her Hristiyanın, İncil'i okuyarak İsa'yla kendi bağıni kurması gerektiğini ve kurabileceğini vurguluyordu. Ve 17. yy'dan itibaren, kendisini öncelikle inançlara göre ayarlayan Batı uygarlığı dünyayı anmanın yeni bir yolunu buldu: bilimsel akılcılığın hassas ölçümü ve soğuk şüpheciligi. Zamanla, konunun uzmanları İsa'yı tarihsel ve edebî analize tutmaya başladılar.

ŞU DÖRT İNCİL

Bir de dört İncil var. Birçok uzmanın da bildiği gibi, bunlar ne Havarilerin kendileri tarafından ne de onları takip edenler tarafından yazıldı. Her biri İsa'nın hayatını bir şekilde farklı anlatıyor. En eskilerinin, İsa'ın haça gerilmesinden yaklaşık 40 yıl sonra yazılmış olduğu sanılıyor. En doğru olan hangisi? Luther'in bile en sevdiği bir İncili (Yuhanna) vardı ve diğerlerini pek tutmuyordu. David Friedrich Strauss'un 1835'te yazdı-

ğı *İsa'nın Yaşamı* adlı eleştiri kitabıyla, yeni bilimsel yöntemlerle sorgulanan İnciller, acilen cevaplanması gereken sorulara sebep oldu: İnançları, dört İncil'in yazarlarının gerçeklere hayal ürünü şeyler katmasına sebep oldu mu?

İlk kiliselerin politikası İsa'nın öyküsüne bir şeyler ekledi mi veya bir şeyleri değiştirdi mi? Yeni Ahit'in hangi bölümleri, dinin etkisi altında mitoloji yaratmaktan ziyade, dürüst bir şekilde rapor edilmiş durumdadır?

Ne yazık ki, çok az bir bölümü. Altı pagan veya Yahudi kaynakta, İsa'ya referans yapılan

sadece iki ya da üç olay vardır.

Ünlü Protestan uzman, Almanya'daki Marburg Üniversitesi'nden Rudolf Bultmann, 1926'da şöyle diyordu: "İncillerin kayıtları o kadar az güvenilir ki, İsa'nın hayatı ve kişiliğiyle ilgili hemen hemen hiçbir şey bilmiyoruz."

Beş İncil adlı kitabın sunuşun-

da şu ifade var: "Orta Çağlara damgasını iyice vurmuş olan, inanç ve dogmalarla dolu İsa, gökleri Galile'nin teleskobundan gözlemleyenler için bir şey ifade etmiyor."

Seminere katılanlara göre, İsa'nın kültürü yazılı değil sözlü olduğu için, daha kısa, daha vurucu pasajların doğru olması daha muhtemel. Ayrıca İsa'nın yaşadığı dönemin sosyal ve dinsel karakterine ters düşen özel düşünceleri de onaylayabiliyorlar. Aşikâr uygulamaları olmayan meselleri tercih ediyorlar. İsa sonrası müritlerin rasyonel fikirlerini temsil ettiğini sandıkları pasajları eliyorlar. Ayrıca İsa'nın hiçbir şahidi olmayan monologları, ölümünden sonraki olaylarla ilgili önceden bilgi verdiği ifadeleri ve onun Mesih olduğu ile ilgili iddiaları da bir kenara bırakıyorlar.

Son bir öğütleri var: "Yeterince şüphe içindeysen, bırak." Ve öyle de yaptılar. *Beş İncil*'e göre, İncillerde İsa'ya atfedilen sözlerin sadece %18'i gerçekten ona ait olabilir. *Yuhanna* tüümüyle elendi. *Markos*'ta sadece bir cümle kabul edildi. *Matta*'da yer alan Dağdaki Vaaz'da ise, "Babamız" ve "Düşmanlarını seviniz." sözleri ile dört kısa özdeyiş gerçek olarak benimsendi.

GELENEKÇİLERİN İTİRAZLARI

Atlanta'daki Emory Üniversitesi'nde Yeni Ahit dersleri veren Johnson ise, "İnsanların, uzman oldukları iddia edilenlerin ne kadar sahtekâr olabilecekleri hakkında hiçbir fikirleri yok." diyor.

İsa Semineri'nin ortaya çıkışı, Johnson'un tehlikeli ve bulaşıcı bir hastalık olarak farz ettiği büyük bir patlamaya sebep oldu. Ona göre, Amerikalıların İncil konusundaki bilgisizlikleri çok büyük. Kitlelerin cahil olduğu bu dünyada, İsa hakkındaki şu veya bu gerçeğin güya bilimsel araştırmalar sonucu gerçek olmadığını ilân eden başlıklar kullanmak, doğruymuş gibi etki yaratmaktadır. Birçok insanın, bu otorite dolu ve ses getirici ifadelerle karşı koyabilecek temelleri yok.

Johnson'un 177 sayfalık kitabının ilk bölümü Semineri ve onun metodolojisini acımasızca eleştiren ifadelerle ayrılmış. Johnson'a göre, grup, uzmanlık kalitesine göre değil, bir hedef üzerinde anlaşmaya varılarak, kendi kendisini seçmişti. Hedef ise, **mitsel hiçbir özelliği olmayan bir İsa'yı keşfetmektir**. Grubun Metinlere uyguladığı bazı kriterleri onaylamasına rağmen, en uzun pasajları elemesini komik buluyor (çünkü sözlü kültüre sahip olanlar, destanları ezberleme konusunda ünlüdür) ve belirlenmiş sırayı küçümseyen ifadeleri tarihsel bir temele oturtmakta zorlanıyor.

Seminer, İsa'nın Yeniden Dirilişinin kanıtlanamayacağını savunuyor. Johnson'a göre, Hristiyanlar için hep önemli olan bu fenomen süregelen olan bir mucizedir, inananlardan oluşan toplulukların kalplerinde Kutsal Ruhun hareketini gösteren dönüştürücü ve aşkın bir kişisel kudrettir.

Johnson'un en sadık müttefiği N.T. Wright. Wright, Oxford Üniversitesi'nde Yeni Ahit dersleri verdikten sonra, artık bugün 700 yıllık bir Anglikan katedralin yöneticisi. Ayrıca 600 sayfalık *İsa ve Tanrı'nın Zaferi* adlı kitabı yazmış. 1995'te ABD'de 18 kenti dolaşarak konferanslar vermiş.

Wright'a göre, Yeni Ahit'in içinî oyup onu parçalar hâlinde analiz etmek hatalı. Ona göre, İnciller birbirini yıkmaktan ziyade, destekleyici nitelikte. Şöyle diyor: "Eğer ben Başbakan'la il-

gili *Telegraph, the Times, the Mail ve the Guardian* gazetelerinde bilgiler okuyorsam, dört farklı görüş elde ederim ama bu, benim Başbakanın yapmış oldukları hakkında çok iyi bir düşüncem olmadığı anlamına gelmez. İsa, bir pazar yerinde ortaya çıkıp konuşmalar yapan birisine indirgenemez."

K

endisini tutucu bir Protestan olarak kabul eden rahip Craig Blomberg şunları söylüyor: "Dağdaki Vaazı ele alalım. İncil'deki metnin birebir, stenoya dökülmüş bir kayıt olmadığını biliyoruz. Matta İncil'indeki pasajlara baktığınızda, birkaç dakika içinde okunabilirler. Halbuki büyük bir topluluğa hitap eden bir öğretmen günün büyük bir kısmını konuşmayla geçirmiş olabilir." Ona bilimsel bazda mı yoksa inanç bazında mı inanıyor? Belki ikisinin karışımıyla. "Her kelimenin gerçek olduğunu kanıtlayamam. Eski bir döküman üzerinde bunu hiçbir tarihçi de yapamaz. Bu nedenle, tarihsel bir araştırmacının gidebileceği kadar gittikten sonra geriye kalanlar üzerinde inanç devreye giriyor. İnançımın, kanıtların halihazırda işaret ettiği yöne göre inşa edildiğini söyleyebilirim."

Gene Janssen, hayatını büyük ölçüde Hristiyan ilkeleriyle düzenlemiş bir Amerikalı. 18 yıl boyunca bir kilisede tam gün çalışmış. Şu anda Minneapolis'te bir yayınevinde kütüphaneci ve arşivci olarak çalışıyor. İsa Semineri'ni bir yıl kadar önce duymuş ve biraz şok olmuş. Çünkü Seminer, İsa'nın Yeniden Dirilişine inanmanın temel bir önem taşımadığını söylüyordu. Aslında Yeniden Diriliş diye bir şey de yoktu.

Janssen bu iddiayı ılımlı karşıladı. Şunları söylüyor Janssen: "Bu ifadeleri duyduğumda çok ilgiyle karşıladım. O akademik dünyada yer alan biri değilim ama sanırım inancım, o dünyada süregelen tartışmaların beni korkutamayacağı kadar güçlü. Aslında bunlar iyi bir şey. Belki bilmediğimiz bir şeyler de öğrenebileceğiz. Hristiyanlığın kalıcı gücüne güveniyorum. Son iki bin yıl içinde gerçekten de aptalca şeyler oldu ama Hristiyanlığın özü ve esası hep yaşadı. Zaten Tanrı bizi hep şaşırtır." ■

8 Nisan 1996 tarihli Time dergisinden özetleyen Ayhan Tolaybenk

Sevilen Kişiler

Emmanuel

Şurası bir gerçek ki sevdiğiniz kişi sizinkinden farklı duygu ve düşüncelere sahip başka bir dünyadır.

İhtiyaçlar ve icaplar çerçevesinde her bireyin durumunu anlayıp, mevcut problemlerine saygı gösteriniz.

Sevdiğimiz yakınlarımızı en basit işlerini bile yapmaları için teşvik edelim.

Bir işin en kısa ve özlü bir biçimde yapılması için yapıcı bir şekilde konuşmak lâzımdır.

Eğer bizim için kutsal olan bir yola kimse ilgi göstermezse, çoğunluğu düşünerek beşerî yasalar çerçevesinde davrandığımız varlıklar bizim gözümüzde mahkûm edildiğinde, onlara karşı saldırganca davranmış oluruz.

Eğer dünyaya hatalarını tamir etmek için gelen sevdiğiniz ruhlar varsa, onları herhangi bir şekilde cezalandırmayın ve olabildiğince özgür bırakın. Ancak böylece kendilerince en iyi yaşamı yaşayabilirler.

Hiç kimseyi senin davranışlarına göre yaşamaya mecbur bırakma. Her seferinde de başkalarının sana olan empozisyonlarına karşı çık.

Sonuç olarak; önüne çıkan seçimlerde ağırbaşlılığını koru ve kendi plânladığın hayatı yaşa. Diğer insanları Tanrı'nın onlara bahşettiği hayat içinde özgür bırak.

Sevgiyle Konuşmak

Hatırlamak gerekir ki; insan sesi bir titreşimler bütünüdür.

Vakitsiz çığlıkları engellemek için bütün gücünü kullan.

Gürültülü bir sesleniş mantal bir taş atma ile eştir.

Eğer biri seninle çok yüksek sesle konuşursa, sen cevabını alçak sesle ver.

Herkesin siniri seninle birdir, dengesini çok çabuk kaybeder.

Yararsız müzakere güç kaybından başka bir şey değildir.

Eğer öfke sınırlarına yakın dolaşıyorsan, hasta olursun ve hasta da çare aramak zorunda kalır.

Sözlü kargaşa size sadece problem yaratır.

Sadece şunu düşün; sesiniz sizin sözel portrenizdir.■

Medyom: Francisco Candido Xavier
İspanyolca'dan Çeviren: İsmet Yalçın

HEYKELLE TEDAVİ

Röportaj: Olga ILYINA • Çev: Ayhan TOLAYBENK

Gagik Nazloyan 1947 yılında Ermenistan'ın Yerevan kentinde doğdu. Moskova'daki tıp üniversitesinden 1973'te mezun oldu. 1978'de ise "Yaratıcılık Psikolojisinin Evrimi" adlı tezini verdi. Moskova'da, Yerevan'da ve Fransa'da doktorluk yaptı. Kendisi aynı zamanda Ermenistan Sanatçılar Birliği'ne üyedir.

Dr. Nazloyan, geleneksel ve alternatif yöntemlerle zihinsel rahatsızlıkların önlenmesi için 1990 yılında Moskova'da "Mask ile Tedavi Enstitüsü"nü kurdu. Klâsik tedavi yöntemlerinin yanı sıra (ipnoz, psikoeğitim, mantıksal psikoterapi, psikoanaliz, vb.), enstitüdeki doktorlar ilk kez heykelle psikoterapi yöntemini uyguladılar. Bu yöntem, Dr. Nazloyan ve öğrencilerinin 15 yıllık klinik çalışmalarının ve yoğun araştırmalarının meyvesidir. Burada doktor, hastanın, gerçeğe yakın bir heykelden portresini yaratarak hastanın hastalığını etkilemektedir.

Aşağıdaki pasaj bir tedavi vakasının kaydından alınmıştır:

"...Tedavinin bitiminden bir hafta önce... çılgınca sayıklamalar başladı ve hiç azalmadan üç gün boyunca sürdü. Sonra her şey bitti, geride ise şiddetli bir baş ağrısı kaldı.

Üç gün üç gece hep çalıştık, iki defa uyku molası verdik. Ve portreyi tamamladık. Herhangi bir yorgunluk ya da çöküntü işareti yoktu.

Dördüncü günün sabahı hastamızı ve babasını uğurladık. Yüzlerinde mutluluk ifadeleri ve minnettarlık gözyaşları vardı. 18 ay süren uzun ve yorucu psikoterapi maratonu bitmişti."

Aşağıda Dr. Gagik Nazloyan ile yapılan röportajı sunuyoruz:

"Dr. Nazloyan, zihinsel rahatsızlıkları tedavi için kullandığınız yöntem kendi dalında tek örnek. Şizofreni teşhisi konmuş hastaları bile hastanın heykelden büstünü yaparak tamamen tedavi edebiliyorsunuz. Bu fikir sizde nasıl oluştu?"

"Birçok zihinsel ve psikosomatik hastalı-

ğın ıstırap dolu bir yalnızlıktan, patolojik yabancılaşmadan ve otizmden kaynaklandığına inanıyo-

rum. Dünyaya yabancılaşma mekanizması, kişinin kendi içine çekilmesiyle ilişkilidir. Otistik yapının; insanın kendisine ait bir ayna imajının fakirleşmesi, bozulması ve deformasyonu aracılığıyla şekillendiğine inanılır. O kişi bu yalnızlık durumundan nasıl çıkarılabilir? Sadece birkaç ilâç yazarak mı? Hayır, çünkü hastanın içsel varlığı hastadır. Asıl tedavi edilmesi gereken odur. Bu ise ilâçların dışında başka şeyler gerektirir.

Zaten masanın başında hastalarımla konuşurken sürekli suçluluk hissi duyarım. Çünkü onları dinliyorum ve olan bitenleri kaydediyorum. Ama yapabileceğim sadece bu kadar mıydı? Ve genellikle, varlığı yardıma ihtiyaç duyan kişiyi pek fark edemezsiniz. Eninde sonunda yüzleri hiçbir iz bırakmadan hafızamdan iyice silinir. Doktorun hastalarıyla bağlantısını uzatmak, onları unutmamak için bu yüzlere aşık olmaya başladım....."

"Portre fikri bundan sonra mı oluştu?"

"Evet, Gustave Flaubert'in, tabanda birbirinden ayrılmış yollara sahip olmalarına rağmen bilim ile sanatın, hayalî bir piramidin tepe noktasında birleşeceğine dair düşüncesini destekliyorum.

Genelde, sanatın tedavi edici gücünden ayrıntılı bir şekilde söz edilir. Tıp daima bu potansiyeli harekete geçirmenin yollarını aramıştır. Bizim örneğimizde, sadece en sonda ortaya çıkan ürüne yönelik değil (şu anda birçok yerde müzik, resim, şiir ya da tiyatro gibi konular üzerinde bu geçerli) aynı zamanda yaratış sürecine yönelik tedavi amaçları söz konusu."

"Bir portre çiziminden ziyade neden daha çok heykel yapımını tercih ediyorsunuz?"

"Böyle temel bir ilkemiz yok. Ama bana göre heykel, doktorun, hastasıyla daha az gerilimli bir biçimde sohbet etmesini sağlıyor. Dahası, boş

zamanlarımda modellik de yapmıştım ve öyle sa-
nıyorum ki, bir amatör için epey tecrübe ve yete-
nek kazanmıştım."

"Sohbet, tedavinin içinde yer alıyor mu?"

"Elbette. Hastanın iç dünyasına nüfuz etmek ve hatta onunla derin bir duygusal bağ kurmak, pratikte psikoterapinin tek etkili yöntemidir. Bir doktor hastasını kendisinden daha fazla sevmelidir, aksi takdirde portre başarısız olacaktır. Portre üzerinde çalışmaya başlama kararı hastaya yönelik ilgi ve şefkat duygularını büyük ölçüde harekete geçiriyor, ki belirlenmiş yolu ancak ikisi birden aşabilir. Patolojik sözler, yüz ifadeleri ve hareketler doktoru yorabiliyor. Hasta ile doktoru portre üzerinde tek bir psikik alana yoğunlaşabiliyorlar ve bu da sanat kurallarına göre gelişmeyle başlıyor. En başta ortaya çıkan ve terapinin her aşamasında devam eden duygusal yüklenmenin yapısını ve gücünü ifade edemiyorum inanırım."

"Portrenin gerçekçi olması çok önemli mi?"

"Evet. Çünkü hastanın bir aynadaki imajını yaratmak zorundasınız. Portreyle özdeşleşmek hastanın iyileşmesinde en büyük etkeni oluşturuyor. Bu durum her seans sonrası tedavi edici etkiyi çoğaltıyor. Bütün hastalar kaybetmiş oldukları kimliklerini yeniden elde etmeye çalışıyor. Portre üzerinde çalışırken arkalarında bıraktıkları yıllarda kaybettikleri şeyi yakalıyorlar. Yani yeniden iyileştiklerinin değil de, daha ziyade kaybolan şeylerin farkına varıyorlar."

"Tedavi ne kadar sürüyor?"

"Bir seans genellikle bir saat ilâ iki saat arası sürüyor. Bu süre konuşmaların ve sanatsal çalışmaların mantığına bağlı. Aralıksız 24 saat devam eden vakalar da oldu. Aynı zamanda kişiye de bağlı. Bazen birkaç seans yeterken, birçok vaka da hastanın kendisiyle ve dış dünyayla samimî bir diyalog kurabilmesi için bir yıl gerekiyor."

Valentina M'in günlüğünden:

"Sanki geçmişi ortaya döküyordum. Son derece önemli bir şey yapıyorduk. Onu birlikte başarıyorduk. Heykel beni büyütüyordu gibiydi. Heykel üzerinde çalışan doktorun ellerine bakıyordum, bazen sinirli bazen de şefkatliydim. Benim hayat hikâyem onu harekete geçirmişti. Ona birçok şeyi, hatta her şeyi söylemek istedim. Sonuna kadar beni dinledi ve bu durum ona güvenmemi sağladı. Şimdi artık, çalışma sırasında bana

herhangi bir şey sorabiliyor. Bir doktorun danışma odasında böyle bir şey olamaz normalde. Şimdi ona güvenebiliyorum."

"Halüsinasyon, sabit bir fikirde takılıp kalma- lar veya sayıklamalar gibi patolojik durumlar içindey- ken, seanslarda neler oluyor?"

"Öncelikle, portre tedavisinin amacı ve sonucu sadece hastanın durumunda gelişim sağ- lamak olmamalıdır. Ayrıca onun tam iyileşmesi de sağlanmalıdır. İlk birkaç oturum sırasında hastanın dikkati tamamıyla bu tür tezahürler üzerindedir. Fakat zamanla bu sabitlik iki görü- nen sebepten dolayı zayıflar. Birincisi, bizim iliş- kimizdeki "sonsuzluk" illüzyonu (portre üzerin- deki çalışmanın süresi sınırlanmamıştır, tıpkı sı- cak ve dostça bir konuşmanın süresinin sınırlı ol- maması gibi), hastaya, onun "temel" sorunları- na daha sonra, uygun bir saatte daima dönebile- ceğine dair güvence vermektedir. İkincisi, her hastalık kendisine ait, çok sınırlı sapmalar gös- termektedir. Tedavi sırasında hastanın, bir tane- sini defalarca tekrarlayabilecek zamanı vardır. Bu tekrarlamalar, hastanın yüz şekillerini yeni- den oluşturmada gerekli olan özel konsantras- yonu bozduğu için, oradaki insanların hoşnut- susluğuna, hatta doktorun tedaviye yönelik sal- dırganlaşmasına sebep olur. Bu yüzden hasta uz- laşma yapmaya zorlanır ve hastalıktan dolayı ya- pamadığı, belirli konular üzerinde konuşmalara başlar. Tedavi genel hatlarıyla hastanın gizli kal- mış kaynaklarına ve kişiliğini yeniden yapılandır- ma yeteneğine bağlıdır. Mantıklılık anları yeni- den artmaya, yoğunlaşmaya ve anlamlı olmaya başlar."

"Başka bir ifadeyle, patolojik tezahürler yavaş yavaş azalırken, her seans sonrası, istenen değişimler

() Gizli kalmış hislerin açığa vurulmasını sağlayan tedavi yöntemi*

meydana geliyor."

"Evet, fakat her şey o kadar düzgün gitmi- yor. Hasta, çok sevdiği kabuğuna çekilmeye çalış- yıyor; doğrusu bunda da epeyce başarılı oluyor, değişik kurnazlıklar yapıyor. Fakat yine de, pato- lojik şartlara yeniden dönme şansı her girişimle birlikte kayboluyor. Sonunda öyle bir hâle geli- yor ki, artık hasta numarası yapması zorlaşıyor. Ve kendi kendisiyle çarpıcı bir çelişkiye olduğu- nu keşfediyor. Bu son durum o kadar şiddetli olur ki, sanki hastalık yeniden nüksetmektedir. Ortaklaşa yapılan çabaların bir sonucu olarak, has- ta, kendisinin de diğer insanlar gibi olduğu dü- şüncesini beslemeye başlıyor; bir toplumun ve bir ailenin üyesi olarak sorumluluklara sahip, ga- yet sağlıklı bir insan olduğunu kabul ediyor."

"Galiba, 1895'de Josef Brayer tarafından psi- koterapiye kazandırılan katarsis () süreci gibi.."*

"Evet, bu duygusal yönden yoğun şartlar birdenbire ortaya çıkar, hem de hiç beklenme- yen tezahürler hâlinde. Bazen birkaç saate ka- dar uzayan kahkaha ve ağlama krizleri, bazen de saldırgan davranışlar, otomatik heyecanlar mey- dana gelebilir. Bunların ardından ise güçlü bir iyileşme, bir teslimiyet duygusu gelir."

Bir vaka kaydından:

"1963 doğumlu Anna M. bekâr ve mate- matiğe karşı ilgisi var. Büyükbabasının sarası var- dı. Ninesi şizofreniydi ve Ermenistan'daki bir akıl hastanesinde ölmüştü. Tezyesinde de şizofreni vardı. Anna çocukluğundan beri hoş olmayan bütün kombinasyonları yaparak elbiseleri ve yi- yeceklerin tadını değiştirmekten hoşlanırdı. Ba- zen öyle oluyordu ki, elbiseleri paçavraya dönü- yordu. Kendisini 18 yaşından beri hasta farz edi- yor. O dönemlerde üniversitenin matematik bö-

lümüne kaydoldu. İlk derslere gidemedi çünkü evden çıkmadan önce yüzündeki deride bazı pürüzler keşfediyordu. Eline bir iğne alarak iltihaplanmış bir yağ bezini kazımaya çalışıyor, sonra da yaranın iyileşmesini bekliyordu. Bu durum üç yıl boyunca her gün devam etti. Bazen ete, sonra da kemiğe kadar giriyordu. Odadan hiç çıkmadan, aynanın önünde 10-15 saat geçiriyordu. Yiyeceği odanın eşğine getirilir ve orada bırakılırdı. Hiç kimseyle iletişim kurmuyordu. Evden arada sırada çıktığı zaman da hemen bir arabaya biner, arka koltuğa otururdu. Gözleri hariç yüzünün her tarafını kapatırdı. Portresi üzerindeki çalışma yaklaşık üç ay sürdü. İlk birkaç seanstan sonra, hasta iki ya da üç gün boyunca yüzüne dokunmaktan vazgeçmeyi başardı, ama sonra aynı davranışlarını sergiliyordu. Saatler süren tartışmalı derslerde görüş ve hareketlerinde aşırı bir olgunsuzluk gösteriyordu. Her hareketi için çelişkili değerlendirmeler yapıyor, her şeye felsefi bir boyut katmaya çalışıyordu. Son seanstan sonra yoğun bir cinsel eğilim içine girdi, sonra altı saat ağlamak için küçük bir bahane üretti. Ve uyudu. Uyandığında ise içinde bulunduğu durumun tamamen farkındaydı; mutluluk ve teslimiyet

duygusunu yaşıyordu. Eve döndükten sonra, aynanın önündeki hareketlerine dönmeye çalıştı ama bunların üstesinden kolaylıkla gelindi. Şu anda Anna M. bir işte çalışıyor, evli ve okulu bırakmış durumda."

"Bir portreye başladığınızda, başarılı olacağınıza her zaman güvenir misiniz?"

"Ne olursa olsun, başarılı olmak için elimden gelen bütün çabayı harcarım. Eğer bir portre dürüst amaçla yapılmışsa (yani sadece tedaviye yönelik olarak), hedefine ulaşmalıdır. Her vaka, her insan benim için önemlidir. Ve onu tedavi edeceğime dair his besliyorsam, onu tedavi ederim."

"Bir portrenin tamamlanmasında herhangi bir kriter var mı?"

"Evet, iyileşmenin yanı sıra etkiyi artıran diğer bir kriter estetik görünümdür. Tedavi sürecinin bitişini bu kriter belirler. Çünkü hastalığın genel manzarasında bir gelişme olmadan portrenin tamamlanması mümkün değildir."

"Portre, orijinaline mutlaka benzemek zorunda mı?"

"Portre üzerinde son rötuşları yaparken (ve önünde tedavi olmuş bir insana bakarken), itiraz edeyim ki, heykel yüzün ifadesi, hastanın yarım için ilk başvurduğu dönemi, kilin henüz biçimsiz bir kütle hâlinde olduğu dönemi yansıtmaktadır. Başka bir ifadeyle anlatmam gerekirse, hastalık geçtikçe heykel sanki hastalığı emmekte, diğer yandan hastayı tedavi etmektedir."

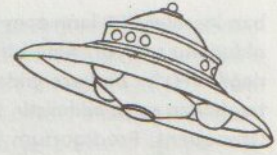
"Dr. Nazloyan, Mask ile Tedavi Enstitüsü'nden kısaca bahseder misiniz? Öğrencileriniz var mı? Herhangi bir insan sizin yöntemi öğrenebilir mi?"

"Bu tekniği değil, ama bir insanı anlamayı öğrenebilir. Bizim enstitümüzde, ki tutucu psikiyatrik sistemlerin dışında bir fonksiyon görmektedir, her doktor kendi yöntemini kullanır. Bu, taklit etmeye çalışmak değildir; kendisine en yakın sanat yoluyla tedavi yöntemini uygular."

Ders verdiğim Moskova Üniversitesi'nin psikoloji bölümünde okuyanlar arasında öğrencilerim var. Heykel yoluyla tedavi yönteminin verimli olduğuna gönülden inanıyorum. Bu yöntemi uygulamak isteyenlerle, hatta bu yönteme karşı çıkanlarla da tanışmak isterim." ■

(Kaynak: Aura-Z, Cilt 1, Sayı 4)

Not: Moskova Mask ile Tedavi Enstitüsü ile temas kurmak isteyenler için faks numarasını veriyoruz: 095-4220960

UFO'lar: Gerçek mi yoksa Kurgu mu? (*)

* William BRAMLEY - Çev: Ayhan TOLAYBENK *

UFO'lar NEDİR ve NEREDEN GELİYORLAR?

UFO (unidentified flying object-tanımlanamayan uçan nesne) terimi, insan ürünü bir yapımla veya bilinen bir doğa fenomeniyle açıklanamayan herhangi bir hava nesnesine verilen addır. Terim bir gizemi içermektedir. Halkın kullandığı biçimde ise, UFO genellikle dünya dışı bir uygarlıktan gelen bir uzay gemisi olabilecek herhangi bir nesneyi belirtmek için kullanılır.

UFO terimi ilk olarak ABD Hava Kuvvetleri'nde yüzbaşı olan Edward J.Ruppelt tarafından kullanılmıştır. Yüzbaşı Ruppelt 1951'de bu fenomenlerle ilgili olarak

Hava Kuvvetleri'nde **20. yy UFO'ları, 1947'den önce kitle iletişim araçlarında nadiren rapor edilmiştir. Bu yüzden bazı insanlar UFO'ların epey modern bir fenomen olduğunu sanıyor. Ama işin gerçeği hiç de öyle değil.**

UFO'lar binlerce yıldan beri dünyanın her tarafından rapor edilmiştir. Ancak "uçan çay tabakları" çok sayıda gazete ve dergi yazarının gösterdiği kuşkuculuk nedeniyle çok geçmeden alay konusu oldu. Yüzbaşı Ruppelt ise, sürdürdüğü araştırmaya saygınlık havası vermek amacıyla "tanımlanamayan uçan nesne" terimini kullan-

dı. UFO terimi ayrıca daha belirgin bir niteliğe sahipti çünkü tanımlanamayan uçan nesnelerin hepsi tabak biçiminde değildi.

Her yıl polise, basın organlarına veya UFO araştırma gruplarına yüzlerce UFO olayı aktarılır. Bu raporlar UFO'ların gerçekte küçük bir azınlığını oluşturur çünkü UFO tanıklarının çoğu bu karşılaşmaları kamuoyuna açıklamaz.

Rapor edilen UFO'ların kabaca %90-95'inin insan yapımı uçak veya bilinmeyen doğa olayları olduğu kanıtlanmıştır. Yaklaşık %1.5-2'si ise, genellikle fotomontaj fotoğraflardan üretilmiş hilelerden oluşmaktadır. Bu hileler çok küçük bir miktarı oluşturmalarına rağmen, aşırı

miktarda sorun yaratmaktadır. Bu yüzden, ciddi UFO araştırmalarının cesaretini kıranlar işte bu türden hilelerdir. Sahtekârlığa ne kadar inanılıyorsa, onun yapacağı zarar da o kadar çok olmaktadır. UFO gözlemlerinin geri kalan %3-8.5'i

ise, insan ürünü olmayan bir kaynağa sahip bir hava taşıtı gibi gözükmektedir. Araştırmacıların çoğu da bu son gruba girenlerle ilgilenmektedir.

20. yy UFO'ları, 1947'den önce kitle iletişim araçlarında nadiren rapor edilmiştir. Bu yüzden

(*) UFO'lar konusunda tutarlılığını ve geçerliliğini çoktan yitirmiş yaklaşımlara örnek oluşturması bakımından bu yazıyı yayınlıyoruz.

bazı insanlar UFO'ların epey modern bir fenomen olduğunu sanıyor. Ama işin gerçeği hiç de öyle değil. UFO'lar binlerce yıldan beri dünyanın her tarafından rapor edilmiştir. Örneğin, yazar Julius Obsequens, Prodigorium liber adlı kitabında M.Ö. 216 yılından şu olayı nakletmekteydi: "İtalya üzerinde gemiye benzeyen cisimler görüldü... Arpi'nin (İtalya) göklerinde yuvarlak bir kalkan görüldü... Capua'da gök sanki alevlerle kaplıydı ve halktan biri gemiye benzer şekiller gördü..."

M.S. birinci yy'da Romalı ünlü devlet adamı Cicero, gece gökyüzünde, gürültüler eşliğinde beliren güneşin görüldüğünü rapor etmektedir. Gökyüzü yarılmış gibiydi ve garip "küreler" ortaya çıkmıştı. 18. ve 19. yy'da UFO'lar öylesine sıkıntı yaratmışlardı ki, Fransa imparatoru Şarlman'dan, onların havayı rahatsız edip fırtınaları harekete geçirmelerini yasaklayan bir ferman

Oannes: Uzaydan gelenlerin dünyada bıraktıkları izlerin geçmişi 45.000 yıl öncelere kadar iner. Resimde, Sümerlilere dış uzaydan gelen "OANNES" adlı varlığın heykelini görüyorsunuz.

yayınlaması istenmişti. Hatta bir olayda nakledildiğine göre, Şarlman'ın maiyetinde olanlardan bazıları havadaki "gemilere" alınmış, kendilerine mucizeler gösterilmiş ve sonra dünyaya yeniden döndürülmüşler ama öfkeli bir kalabalık tarafından öldürülmüşlerdi. Sorun yaratma bu gemiler, tarlalardaki ekinlere zarar vermekle bile suçlanmıştı.

UFO'lar sadece görülmüş olmakla kalmadılar, aynı zamanda tarih boyunca kendilerine tapınıldı. Eski Mezopotamya'nın, Mısır'ın ve Amerika'nın dinleri göklerden gelen insanımsı "tanrılara" tapınmalarla doluydu. Bu "tanrıların" çoğunun "gemiler" ve "küreler" içinde uçarak seyahat ettikleri söyleniyordu. Eskiye ait bu tür iddialar günümüzün, bir uzay çağı ırkının bir zamanlar yeryüzünü ziyaret ettiği ve toplumsal olaylarla haşır neşir olduklarını varsayan modern "eski astronomlar" teorisinin temelini oluşturmaktadır. Bazı UFO araştırmacıları bir adım daha ileri giderek, bir uzay çağı ırkının binlerce yıl önce insan toplumunu ya yarattığını veya işgal ettiğini, o zamandan beri gözlem ve kontrolünü devam ettirdiğini öne sürmektedir.

ORTAK BİLGİ ve GELENEKLER

Birçok insan için, böylesi teoriler bilim kurgu konusudur. Ancak bu fikirler yüz yıldan beri tarihçileri meşgul eden akademik bir tartışmanın sonucudur: Dünyanın birbirine zıt bölgelerine yerleşmiş olan Eski ve Yeni Dünya uygarlıkları, birbirlerine nasıl bu kadar benzerlikler gösteriyor? Uzak yerlere yayılmış uygarlıkların insanları niçin benzer dinsel inançlar geliştirdiler?

Geniş ölçüde kabul gören görüşe göre, bir zamanlar Alaska ile Sibiryası arasındaki Bering Boğazı'nda bir kara parçası veya bir köprü vardı ve insanlar burayı kullanarak Eski Dünyadan Yeni Dünyaya göç etmişlerdi. Arkeolojik kanıtlara dayanan diğer görüşlere göre ise, eski Fenikeliler, İskandinav vikinglerinden veya Kristof Kolomb'dan yüzyıllar önce Atlantik Okyanusu'nu gemilerle geçmişlerdi. Bazı yetkililer, Fenikelilerin, Mısır uygarlığının birçok özelliğini ödünç aldıklarını, sonra onları Yeni Dünyaya ettiklerini belirtiyor. Başka bir varsayımına göre ise, eski Mısırlılar okyanusu gemilerle geçmişti.

Yukarıdaki olasılıkların tümünü destekleyen kanıtlara rağmen, teorilerin hiç biri bilinen olguların hepsini tam olarak kapsayamıyor. Bu durum da, 1910'da Oxford Üniversitesi profesörlerinden Nobel ödüllü Frederick Soddy tarafından ileri sürülen dördüncü bir teoriye yol açtı:

"Eskilerin bize miras bıraktığı bazı inanç ve efsaneler öylesine küresel ve sabit bir şekilde belirtilmiş ki, onları hemen hemen insanlığın kendisi kadar eski olarak farz etmeye alışmış durumdayız. Yine de bazı inanç ve efsanelerin bu kadar ortak özelliğe sahip olmalarının bir rastlantı olup olmadığını; aralarındaki benzerliğin, izleri tümüyle ortadan kaybolmuş, çok eski, hiç bilinmeyen ve şüphelenilmeyen bir uygarlığın varlığını işaret edip etmediğini öğrenmek zorundayız."

Böyle tahminler yapıldığında, birçok insan, efsanevi kayıp kıtalar Atlantis veya Lemurya gibi kara parçalarını veya adaları düşünecektir. Ancak Prof. Soddy'nin çağdaşlarından olan Charles Hoy Fort (1867-1923) farklı bir yaklaşım sergiledi ve dünyanın tarih öncesinde dünya dışı toplumların sahneye çıktığını belirtti.

Charles Fort, dünya dışı varlıkların toplumsal olaylarda rolü bulunduğunu ciddi olarak belirten, yirminci yüzyılın belki ilk yazarıdır. Fort bu söylediklerini küçük bir mirasa dayanarak destekliyordu ve uzun yıllarını bilimsel dergilerdeki

Charles FORT

ve gazetelerdeki olağan dışı fenomen raporlarını toplayarak geçirdi. Derlediği öyküler, gökte alışılmadık dışında hareket eden ışıklar, hayvan "yağmurları" ve geleneksel bilim açıklamalarının dışında bulunan diğer olaylarla ilgiliydi. Yazmış olduğu *Lânetliler Kitabı* (1919) ve *Yeni Topraklar* (1923) adlı kitapları 19. ve 20.yy'dan UFO gözlemlerini içeriyordu. Fort'un vardığı sonuca göre, **Dünya gökleri bir dizi dünya dışı uçaklarına evsahipliği yapıyordu** ve bunlara "süper yapılar" adını vermişti.

Fort, araştırmalarından başka teoriler de geliştirdi. Birkaçı, bugün bile beyinlerimizi zorlamaktadır. *Lânetliler Kitabı*'nda şunları yazmıştı:

Sanırım biz insanlar bir eşya gibiyiz. Bizim bir şeye ait olduğumuzu söyleyebiliriz: Bir zamanlar bu yeryüzünde hiçbir insan yoktu. Daha sonra diğer dünyalar burayı keşfettiler ve koloni kurdular. Ve kendi aralarında egemenlik kurmak için savaştılar, fakat dünya şimdi bir şeyin sahipliği altında:

O şey ise bu dünyanın sahibi - diğerlerinin hepsi ise uzak durmaları için uyarıldılar.

Fort, insan ırkının, dünyanın dünya dışı sahiplerinin yanında pek yüksek bir statüsü olmadığı sonucuna varmıştı.

Fort kesinlikle cesaret gerektiren fikirleri ortaya koymuştu. Bunlar, çift kanatlı hantal uçakların ve hassas balonların gökyüzünü doldurduğu bir zamanda yayınlandı. Charles Lindberg'in, Atlantik Okyanusu üzerindeki tarihî uçuşuna daha sekiz yıl vardı.

Fort, yaşadığı günlerde küçük bir sadık bir topluluk bile elde etti. Yine de, Fort tarafından temeli atılan vakıf, dünya üzerindeki toplumsal olaylarda dünya dışı bir toplumun rol oynadığını öne süren ve kurgu niteliği taşımayan pek çok çalışmaları ancak 35 yıl sonra destekleyebildi. Bu anı ilgi artışına, 1940 ve 1950'lerde basına yansıyan UFO gözlemleri sebep oldu. Eski UFO gözlemlerini tartışan ilk kitaplardan biri, 1954'de Harold T.Wilkins'in yazdığı *Uçan Daireler Saldırıyor* oldu. En ilginç kitapların arasında, 1956'da Morris K.Jessup'un yazdığı *UFO ve İncil* vardı. Kitap, *İncil*'de geçen birçok olayın, bir Tanrı'nın değil, bir uzay çağı ırkının eseri olduğunu öne sürüyordu. Teoriyi desteklemek için de *İncil*'den çeşitli pasajlar aktarıyordu.

(Devam Edecek)

K

ABUKLARIMIZ çeşit çeşittir; incesinden kalınına, çeşitli renklerde, kat kat iç içe. Sahip olduğumuz kabuklar biz insanların madde dünyasında tezahür etmemizle

ortaya çıkan geçici, sahte yapılanmalardır. "Niçin doğduk?" sorusuna verilebilecek cevaplardan birisi de kabuklara karşı soyunma çabası da denebilir. **Enkarne** olduğumuz vasatların şartlarına uygun olarak, tıpkı bir çamurun duvara atıldığında yapışması gibi, dışımızdaki tesirler de bize böyle yapışır ve biz bir süre için onlarla özdeşleşir ve dağdan gelenin bağdakini kovmasına benzer bir şekilde özümüzü kapatır ve âdetâ öz adına davranmaya başlar. Bu durumda insan daralmış şuuruyla kendi kimliğini kadın, erkek, zengin, fakir, güzel, çirkin, güçlü, güçsüz, iyi, kötü vb. olarak tanımlar; kendi öz kimliğini unuttur.

Kabuk, insanın öz yapısıyla ilgili olmayıp sonradan oluşan ve törpülenmesi, uzaklaştırılması ve kırılması gereken taraflarını ifade eden bir semboldür. Kabuklar temelde insanın egosundan ve bilgisizliğinden kaynaklanırlar. Ego kontrol edilmediği sürece kabuklar da kalınlaşır ve sertleşir; inceltilmesi veya çatlatılması oldukça zor bir hâle gelir. Kabukların gelişimi duyguların kontrolsüzlüğüyle âdetâ bir paralellik arz eder.

Kabuk = Eşkoşma

Eşkoşma, kendi varlığımızı unutup, dışındaki şeylerle kendimizi bir tutmamızdır. Dünyanın ışıltılı cazibesine kapılmak, dejenere alanlar içerisinde kendini kaybetmektir. Bu durum kaba bir benzetmeyle, su borusunun dış satırlarında tabakalar hâlinde biriken çeşitli kireç tabakalarından dolayı borunun kendini unutmamasına ve kendisini o kireç tabakası olarak görmesine benzer.

Kabuklar, evimize gelip aylarca gitmeyen misafir gibi insana musallat olurlar. Geçmiş hayatlardan getirdiklerimiz bir yana, çocukluktan başlayan kabuklaşma mevcuttur; başta anne babanın şartlandırmaları, sonra okul ve daha sonra da askerlik, iş hayatı, evlilik vb. Bu arada içinde yaşadığımız toplumun gelenek-görenekleri,

inançları, felsefesi, dini vb. bizleri kabuklu yapmaktadır. Yani insan, toplumun kabuğuna bürünmektedir.

Duygularımızı kontrol etmeden gösterdiğimiz hareketsizlik, çekimsizlik ve tembellik, kabuklaşmış alışkanlıklarla aynı anlama gelen eşkoşmanın daha yoğun ve daha kaba derinliklerine inmemize yol açar. Hoca Nasrettin bir gün sıradan elbiselerle yemekli bir toplantıya gitmiş. Yemekteki insanların üzerinde çok pahalı ve şık giysiler varmış. Hoca bu sıradan giysileriyle yemekli toplantıya kabul edilmemiş. Bunun üzerine hoca hemen eve dönmüş ve kürkünü sırtına taktığı gibi soluğu tekrar o toplantıda almış ve bu sefer hocayı yemeğe kabul etmişler. Hoca sofraya oturmuş ve kürkünün bir kenarıyla yemek-

Kabuk

Varlık olarak amacımız, olaylar

ve diğer varlıklara uyum

lere banmaya başlamış. Bunu gören diğer davetliler çok şaşırılmışlar ve bir anlam verememişler. Bu arada hoca bir yandan da "Ye kürküm ye" diyor. Hoca Nasrettin'in aslında derslerle dolu fıkrada da insanların bir anlamda giysilerle ve etiketlerle olan özdeşleşmeleri anlatılmaktadır. Yani giysilere ve etiketlere verilen değer hocanın kendisine verilen değerden daha üstün.

Kabuk çeşitleri çoktur ama belli başlı 3 başlık altında toplamamız mümkündür.

1. Fizik Plândaki Kabuklar: Düşünmeden yapılan nasırlaşmış hareketler ve alışkanlıklar; her gün aynı yoldan işe gitmek, hep aynı yerden alışveriş yapmak, aynı saatlerde çay içmek (5 çayı), reklâmları yapılan malları (ihtiyaç olup olmadığını) düşünmeden almak, moda uymak vb.

2. Duygu Plânındaki Kabuklar: Duyular kanalıyla gelen izlenimlere göre oluşurlar. Gerekli olan değil, zevke uygun olanlar yapılır. Bencillik ortaya çıkar. Başkalarına zarar vermek pahasına

mutlu olmaya çalışılır. Korku, kibir, kıskançlık, alınganlık gibi negatif duyguların esiri olunmuştur.

3. Düşünce Plânındaki Kabuklar: Kişisel kanaat ve sabit fikirlerden kaynaklanan en kalın kabuklardır. Dinamik (hareketli) olmak durumunda olan insan için en tehlikeli olan kabuk çeşididir.

Kabukların en temel olanları inanç kabuklarıdır. Değişen realitelere daha önce edindiği sınırlı düşünce kalıplarıyla bakmaya çalışan insanın görüşü bulanır ve kararır. Diyelim ki, A grubu insanlar hakkında bazı kanaatlerimiz var. O grup hakkında bizim bilmediğimiz yeni ve farklı bazı şeyler ortaya çıkıyor. Ve biz bu yeni şeyleri herhangi bir araştırma yapmadan reddediyoruz ve o

atılacak ilk adım FARK ETMEKTİR. Bedenli yaşamın gereği olarak ortaya çıkmış ve sonradan oluşmuş tüm kabuksal yapılanmaları fark etmeye başlamaktır bu ilk adım. Fark eden insan için artık ikinci adımın atılması gerekmektedir. Bu da çok büyük çaba ve gayretleri içerir. Düşünün ki uzun yıllar sürdürdüğümüz ve bizi toplum içinde fark ettiren, kale alınmamızı sağlayan bir alışkanlığın, kendimizden uzaklaştırmamız gereken, öz varlığımızı kapatan önemli bir engel olduğunu fark ediyoruz. Bu kabukla âdeta et ile tırnak gibi olmuşuz. Bu et ile tırnak birbirinden mümkün olduğunca uzaklaşacaktır; ne kadar ıstıraplı olursa olsun.

Eskiler dünya hayatına "Kan ve Ateş Yolu" diye boşuna dememişler. Doğrudur. İnsanoğlu dar şuur içerisinde ilerlediği dünya hayatında araçları amaç edinecek, eşkoşacak, özdeşleşecek ve sonra da bunların aslında geçici araçlar olduğunu ve zamanı gelince ayrılması ya da en azından kendisinden biraz mesafeli tutması gerektiğini fark edecek ve gereğini yapacak. İşte kıldan ince, kılıçtan keskin bir yol. Yüzyıllardan beri boşuna söylenmemiş "Kendini Bil", "Nefsine Hâkim Ol" diye. Ve böylece hayat karşımıza bir çeşit kabuk inceltme, çatlatma, kırma, uzaklaştırma sınavları bütünü olarak çıkmaktadır. Günümüzde kabuklara karşı verilen mücadele artık yalnızca bireylere bırakılmıyor. Yukarının tesiriyle meydana gelen doğal ve toplumsal olaylar topyekûn kabuk kırma olarak ortaya çıkıyor.

Tüm insanlık olarak şu son zamanlarda yaşadığımız sıkıntıları, kavgaları ve sevgisizliği düşünecek olursak, tüm olanların sebebinin de sonucunun da aslında tüm insanlara ait olduğu, bu çorbada tuzu olmayanın olmadığını anlayarak yapılacak hareketler ve gidilecek yol en sağlıklı olanıdır. Geçici ve göreceli realitelerimizle oluşturduğumuz dejenerasyon alanlarından kurtulmak için kabuklardan soyunmak gerekir. Kabuklardan soyunan insan gittikçe saflaşıyor, hayatının gayesini anlamaya başlar. Bu durumda yaradılış sürecine daha kapsamlı bir şuur hâliyle hizmet edebilir. ■

Ercüment KAYA (ARAD Yön. Kur. Üyesi)

kları

vasıtasıyla esneklik kazanmak sağlamaktır.

grupla ilgili düşüncelerimizi değiştirmiyoruz. Bu tür kabuklar nefsanîyetin temelidir âdeta. Zihni dogmalarla dolu insan başkalarını da kendine benzetmek ister. Kendi gibi düşünmeyi karşı görür. Gerçekleri kendi sınırlı anlayışı çerçevesinde saptırır ve çırpındıkça da batar. Gerçek iman bilgisi aldıktan sonra olur. İşte bu da son bir nokta olan kabuksuzluk, dogmasızlıktır.

Kabuklar Uyuma Engeldir

Varlık olarak amacımız, olaylar vasıtasıyla esneklik kazanmak ve diğer varlıklara uyum sağlamaktır. Bu amacı engellemede kabuklar çok önemli rol oynarlar. Yani kabuklar uyum ve esnekliğin önündeki engellerdir. Bu durumda kabukların yaptığı bu engellemelerin önüne geçmek, kabuklara karşı verdiğimiz büyük bir mücadele ile mümkün olacaktır. Ve bu mücadelede

Yeni Çağın Eşiğinde

DEĞİŞEN İNSAN

• Kevser YEŞİLTAŞ •

Şu günlerde gerek basın-
da olsun, gerekse TV'de herkes
bir değişimden bahsediyor. Ne-
dir değişim? Neyin değişimi
olacak?

Değişimden, enflasyo-
nun düşeceği, ekonomik refa-
hın olacağı, herkesin daha iyi
şartlar altında yaşayacağı, tüm
isteklerin yerine geleceği anla-
şılıyor. Böyle bir değişim, sade-
ce fizikte meydana gelebilecek
bir değişimdir.

Dünyayı objektif bir göz-
le izlediğimiz zaman görüyo-
ruz ki, bütün inanç sistemleri,
toplumsal ahlâk kuralları, örf
ve âdetler, gelenekler dejenere
olmuş durumda. Dünyada tam
anlamıyla, bir yozlaşma yaşan-
maktadır. Neye elinizi atsanız,
hangi dala tutunmak istesenez,
onun yozlaştığını ve insanın
gelişimi için yeterli olmadığını
görüyorsunuz. Dünyada bütün
inanç sistemleri,
eğitim, bilim in-
sanın gelişimi için
yeterli bilgiyi
sağlayamıyor.
Dünyanın, her
alanda, her sis-
temde topyekün
bir değişime ihti-
yacacı vardır.

Bu değişimin olması için,
ilk önce insanın "zihin ve dü-
şünce" yapısında değişiklikler
meydana gelmelidir. Dünyanın
çevre kirliliğini yaşaması, bü-
tün sistemlerin yozlaşması, de-
jenere olması, savaşların, katli-
amların yaşanması, insanın

mantalının kirliliğinden
kaynaklanmaktadır.

DEĞİŞİME EN BÜYÜK ENGEL: MADDİ BAĞIMLILIK

Bu değişim, insanın ken-
disini tanıması, olayları içinde
gözlemlemesi ve zihnindeki
kabuklaşmaları çatlatması ve
kırmaları ile mümkün olacaktır.
Kendimizin yarattığı dejene-
rasyon alanları içerisinde, ken-
di öz varlığımızdan habersiz
olarak yaşıyoruz. Kendi yarattı-
ğımız bu dejenerasyon alanla-
rının başında maddeye olan
bağımlılığımız gelmektedir.
Yücelttiğimiz, esiri olduğumuz,
hatta taptığımız madde, bizim
daha da çok kabuklaşmamıza,
kendi öz varlığımızdan uzak-
laşmamıza neden olmaktadır.

Değişim için adım
atan bir insanın
yapması gereken-
lerden biri de
maddî beden de-
ğil, ruhsal bir var-
lık olduğunun
farkına varması-
dır. Maddî bed-
ne bağımlılığımızdan dolayı,
isteklerimiz ve ihtiyaçlarımız da
fiziksel komforumuzun sağlan-
ması için olmaktadır. İnsanın ist-
teklerini, alışkanlıklarını,
maddî değerlerini tanıması ve
onları kontrol etmesi gerek-
mektedir. Şüphesiz insanın alış-
kanlıklarından, isteklerinden

*Her olay bizi ge-
liştirmek ve de-
ğişime doğru hare-
kete geçirmek
amacındadır.*

*Esneklik ve uyum göstererek, ka-
bukların ve yapay alanların or-
tadan kalkmasına ve gerçek ken-
dimizin ortaya çıkmasına adım
atmış oluruz.*

vazgeçmesi oldukça güçtür.
Ama böyle bir içsel çalışma içi-
ne girilmesi de insanın değiş-
imi ve gelişimi için gereklidir.

DEĞİŞİM İÇİN ESNEKLİK ve UYUM

Yaşadığımız olayların içinde kendimizi gözlemlediğimiz zaman, birçok eksik tarafımızın, değişmesi gereken yanlarımızın olduğunu görüyoruz. Bunlar, alınganlığımız, gururumuz, kibrimiz, kendimizi üstün ya da alçak görmemiz, başkaları hakkında önyargıda bulunmamız, öfkemiz, duygusal sevgimiz olabilir. Bu kabuklarımızın üzerinde tek tek uğraşmamız oldukça güçtür. Çünkü kendi zihnimizde oluşan bu kabuklar derin bir yara gibidir. Bir kabuğumuzu değiştirmeye başladığımız zaman, başka bir kabuklaşmanın içine giriyoruz. Şuurltında da bizi tehdit eden gizli kabuklar, bir zayıf noktamızı bulduğu zaman ortaya çıkmak için bekliyor.

Bunun için değişimi istenlikle istemek gerekir. Meydana getirdiğimiz yapay alanları fark ederek, zihnimizde oluşan tüm kabuklaşmaları tanıyarak, onların yönünü pozitive çevirmeliyiz. Olayları yaşarken nasıl bir hâl içinde bulunduğumuzu gözlemleyerek, o an hangi kabuklaşmanın içinde olduğumuzu fark ederek, kendimizi tanıma yoluna girmeliyiz.

Gelen etkiler karşısında esneyerek, sabırla karşı etkiyi oluşturmaliyiz. Bu nasıl olacaktır? Bir olayla karşılaştığımız zaman, o olayın bizim kabuklarımızı tanınamız ve onları kırmamız için meydana geldiğini anlamamız gerekmektedir. Her olay bizi geliştirmek ve değişime doğru harekete geçirmek

amacındadır. Üst üste aynı olayları yaşıyorsak, değişmesi gereken bir yanımızın olduğunu anlamalıyız. Kimsenin üzerine kaldıracığından fazla yük yüklenmediği için, başımıza gelen her olayı sabırla karşılayabilmeliyiz. Fakat olayları yaşarken hâlâ direnç gösteriyorsak, yakınıyorsak, olayı yaşamaktan kaçırıyorsak, tepki gösteriyorsak, hep diğer insanları suçluyorsak, onları yargılıyorsak, asla değişimi yaşayamayız. Karşımızdaki insanlarla anlaşmıyorsak, onları sevemiyorsak, iletişim kuramıyorsak, bu bizim esnek olamayışımızdan kay-

İnsan, değişimi için yapacağı en küçük bir çabayla, atacağı bir adımla bütüne hizmet edecektir. Kendinde olacak bir değişim, dalga dalga yayılacak ve bütün varlıkların değişimi yaşaması için bir yol açmış olacaktır.

naklanmaktadır. Olaylar karşısında, fırtınada eğilen palmiye ağaçları gibi esnek olmalıyız. Yaşadığımız olayın bize anlatmak istediği bilgiyi aldıktan sonra, değişim rüzgârının üzerimizden geçip gitmesine izin vermeliyiz.

Hayatımızı esneklik ve uyum içinde yaşayabilirsek, toptan bir değişime gidebiliriz. Bu "uyum" kelimesi çok şey ifade eden, evrenin mevcudiyetini sağlayan yasalardan biridir. Uyum, kabukların, yapay alanların tanınmasını ve onların kontrol altına alınmasını sağlar. Kabuklarla tek tek uğraşacağımız yerde, önemli bir anahtar olan uyum ile değişimi yaşayabiliriz. Esneklik ve uyum göstererek, kabukların ve yapay alanların ortadan kalkmasına ve gerçek kendimizin ortaya çıkmasına adım atmış oluruz.

VARLIKTA MEYDANA GELEN DEĞİŞİM BÜTÜNÜ ETKİLER

Her şeyin yenileyeceği, değişeceği bir çağa girmenin eşiğindeyiz. Bu çağa geçerken, mantalimizde meydana getirdiğimiz kirlilikleri bir an önce terk etmenin çabası içine girmeliyiz. Sık sık kendimize, "Neden yaşıyorum, ne için yaşıyorum, bir olay yaşarken ne durumdayım, neler düşünüyor ve hissediyorum, o sırada hangi duygu hâlleri içerisindiyim?" gibi soruları sormamız gerekir.

Kişisel yargılarımızı, maddî ve manevî değerlerimizi, bireysel düşüncelerimizi, nelere bağlandığımızı, nelere değer verdiğimizizi gözden geçirmeliyiz.

İnsan fizik dünyada kendi fizik rahatı için çalışıyor, çabalıyor, birçok yenilikler meydana getiriyor da kendi değişimi için aynı çabayı gösteremiyor. **İnsan, değişimi için yapacağı en küçük bir çabayla, atacağı bir adımla bütüne hizmet edecektir. Kendinde olacak bir değişim, dalga dalga yayılacak ve bütün varlıkların değişimi yaşaması için bir yol açmış olacaktır.** Bütün varlıklar, bir okyanustaki damlalar gibidir. Her biri diğerinden ayrı olmayan, bir bütün olan, fakat dilediği yönü seçme özgürlüğüne sahip olan damlalardır. Birinde meydana gelebilecek bir değişim, bütünü etkileyecektir. Bunun sorumluluğunu bilerek, hissederek, kendimizi değişim rüzgârına dirençsiz olarak bırakmalıyız.

Oldukça ıstıraplı olan, insanın kendini tanıması için attığı her adım, gösterdiği her çaba, değişimi ve gelişimi için kutsal bir yol olacaktır. ■

Sembollerin Dili

Hazırlayanlar: Güzin ÖZDOĞAN, Selman GERÇEKSEVER

Ortaçağın gizemcileri, Tanrı vizyonunu anımsatmak için, kartal temasını sıkça ele almışlardır. Yakarışı, ışığa doğru yükselen kartal kanatlarına benzetirler. (*)

Görünen şu ki, **kartal** kolayca falcı ve kâhin olur. Akdeniz çağında falcılık sanatı, kutsal istekleri algılamak için, **kartalların** uçuşunu yorumlardı. Kelt-Alman kargası gibi, Romen **kartalı** da, genel olarak **Tanrı'nın habercisidir** (DURS, 134).

"**Kuşların kralı**, istekleri insanlara bildiren Zeus'un krallık esasının üstünde uyuyor" dedi Pindare. Priam, Aşil'e; Hektor'un kadavrasını kendisine vermesini söylemeye gittiğinde, Zeus'ta bol bol şarap içer: Hızlı mesajcı diye adlandırılan, senin için önemli olan ve üstün bir güç taşıyan kuşunu bana gönder. Kuş, şehrin üstünde yükseklerde sağ tarafta belirir ve onu gören herkes büyük bir neşe içindedir ve kalpleri birleşmiştir (İlyada, 24,308-321). Sol tarafta uçan kartal ise, tam tersi kötülüğün belirtisidir. Bu ifadenin içinde, sağ ve solun simgeselliğini buluyoruz.

İrlanda'da görüldüğü gibi, falcılıkla ilgili ama, başlıcalarından biri şahin olan diğer soylu yırtıcı kuşlarla sık sık karıştırılan bazıları, İran geleneğinde de **kartal** olarak belirmiştir. Önceden Med ve Pers devirlerinde **kartal**, **zaferi** simgeliyordu. Xénophon'a göre (Cypédie II, 4), İ.Ö. 560-529 yıllarında, Cyrus orduları Asurlulara karşı savaşmak üzere Med kralı Cyaxare'a yardım etmek için geldikleri zaman, İran ordusunun üzerinden bir **kartal** uçu ve bu olay bir mutluluk kehaneti olarak yorumlandı. Üstelik Eschyle (Pers, s.205), Perslerin Yunanlılar önündeki yenilgisinin, arkasından bir şahinin geldiği bir **kartal** görünüşüyle, Atossa'ya rüyasında bildirildiğini düşünür.

Herodot (III, 76); Darius ve İranlı yedi hatırı sayılır önemli kişinin, Perslerin zorba kralı Gaumata'nın sarayına ayak basmaya te-

(Geçen Sayıdan Devam)

reddüt ettiklerini anlatır. Bunlar, yedi şahin çiftinin, iki çift akbabayı izlediklerini ve onların tüylerini yolduklarını gördüler: Bu durumun, tasarılarının başarısı için iyi bir belirti olduğu kabul edildi ve saraya baskın yapmak için harekete geçtiler. Eski İran sancağı, savaşlardaki Pers zaferini ve gücünü simgeleyen açık kanatlı altın bir kartal bileşiydi. Firdevsî de, kendi Şehnamesi'nde, aynı şekilde eski İran bayrağının üzerinde bir **kartal** figürünün olduğundan bahseder.

Bu olay, özellikle bu sembole bağlı olan Mazdeizmdeki (İslâmiyet öncesi İran dini) zafer ışığı ve Tanrı gücü anlamına gelen "varana" kavramıdır.

Avesta'da (Zâmâyâd-yasht: yasht XIX, 34-38) varana, bir **kartal** ya da bir şahinle sembolize edilmişti. Bu kitaba göre, dünyanın ilk kralı olan (ya da Firdevsî'nin Şehname'sine göre üçüncü) İran'ın efsanevi kralı Cemşit (Yava), göz göre göre bir yalan söyledi. Ona göre varana, kendi içindeydi ve varagna (shahin) şeklinde bir kuşa dönüşerek kendisinden ayrılmıştı. Bunun üzerine, kralın olağanüstü yetkileri derhal elinden alındı ve düşmanlarına yenilerek tahtını kaybetti.

İslâmiyetin belirmesi, **kartal** sembolünü değiştirmede. Bir öyküde, büyücü kendi üstünlüğünü bir başkasına, **kartal** şekline dönüşerek gösteriyordu.

Doğaüstü güç olgusu, eski ilâç yapımını gösteren kitaplarda bu kuşa verilmişti. Bu kitaplarda, güç ve yüreklilik elde etmek için, bir **kartalin** kanını içmek gerektiği açıklanmış ve "sihi" diye adlandırılan alkollü bir içeceğe karıştırılan **kartal** dışkısının, kadınların kısırlıkları için bir ilâç niteliği taşıdığı ileri sürülmüştür (MOCK, 23-43). Günümüzde, Türkiye'deki Yörük göçebeleri için **kartal** hâlâ, babalık gü-

(*) Kaynak: DICTIONARIE DES SYMBOLES, Jean Chevalier, Alain Gheerbrant

cüyle dolu olan yaşı temsil eder; yolun yarısını da yetişkin yaşlardaki gücü, balık; yaşlılık dönemlerindeki gücü ise koyun temsil eder.

Doğu rüyaları ve kâhinlik uygulamalarında kartal, kralın bir kötülük belirtisi olarak kabul edildiği dönemde, güçlü bir kralı simgeler. Folklor, bu simgesel kartal değerini devam ettirdi. "Hamza'nın Sırları" isimli kitapta belirtildiğine göre; Anüşiravan kralı 1.Kosroes rüyasında, Hayber'den gelen bir karga sürüsü görür. Bu sürünün başında olan lider karga, kralın tacını ele geçirir. O anda, Mekke yönünden gelen üç krallık kartalı, bu kargayı bağlamayı başarırlar ve tacı geri alıp, Kral Kosroes'e geri verirler. Vezir Buzarcomehr bu rüyayı, kralın bir düşmanının olduğu ve bu düşmanın, kralın yardımcısı Hamza Amr ve oğlusu Makbel tarafından yenilgiye uğratılacağı şeklinde yorumlar. Krallık kartalının ünvanı, bu üç kişiliği adlandırmak için birçok ke-reler kullanıldı. Bu üç kişilik, hainler üzerinde zafer kazanan ve dolayısıyla kartalla ifade edilmeye değer bulunan "Çağın Soyluları" anlamına gelen sâheb-garân olarak adlandırıldı.

Uğursuz Kartal: Bütün semboller gibi, **kartal** da uğursuz ya da kötü bir gece görünüşüne sahip olduğu şeklinde bir inanışı karşı karşıyadır. Bu durum cesaretinin, gücünün, sapkınlığının ve coşkunluk ölçüsüzlüğü'nün abartılması sonucu oluşmuştur. Sembolün iki anlamlılığı, Pawnee Kızılderililerince önceden biliniyordu. Fletcher (FLEH) bu Kızılderililerde dişi kahverengi **kartalın** geceyle, Ay'la, Kuzey bölgesiyle, en önemli dolandırıcı, cömert ve tehlikeli bir anne imajıyla bağdaştırdığını gözlemledi. Fakat erkek beyaz **kartal** tam tersine, gündüze, Güneş'e, yüz ifadesi hükmedici ve despot birini andırsa da temel baba kavramına benzetilir. Rüyalarındaki **kartal**, aslında da olduğu gibi, artan düşüncelerin somut bir örneği olan soylu bir hayvandır ve ifade ettiği anlam hemen hemen pozitifdir. Anî heyecanı ve düşüncenin yok olan tutkusunu simgeler. Avkuşunun yapısı, çelik gibi sert ve vahşice bir güç isteğini de kendinde simgeleştiriyor. Bu kuş, kurbanlarını, kaçamayacakları yerlere götürmek için pençelerinde tutar.

Aynı imaj değişikliğinin Hristiyan gele-

neğinde de uygulanması, İsa'ya inananlardan inananlara kadar herkese yol göstermiştir: Gurur ve zulüm simgesi olan **kartal**, artık o zamanlardan beri yırtıcı, acımasız kuşları anımsatıyor.

İki Başlı Kartal: Eski Meksikalıların yabancı olmadıkları bir semboldür bu. Beyer'e göre, kesinlikle bitkisel bir tanrının canlı simgesi olduğu Nuttal Kodeksi'nde özellikle belirtilmişti; gerçekte bitkilerle ve kabuklu hayvanlarla beraber bulunur.

Eski Orta Asya medeniyetlerinde **çift-başlı kartal**, **en üstün güç sembolüydü**. Orta Asya Şaman geleneğinde ise, köyün ortasına yerleştirilen, Dünya'nın direğinin zirvesinde sıkça belirirdi. Dogonlar buna "usta kuş" diyorlar ve **kartalın** yerleştirildiği en yüksek noktada, "asla yıkılmayan" olarak adlandırılan kolonu, yüce kilisenin önündekine benzer bir kolonun kopyası olarak kabul ederler ve "asla eskimeyen ve devrilmeyen kolon" şeklinde ifadelendirirler.

Frazer'e göre, Hitit kökenli bu sembol, Ortaçağ'da Selçuk Türkleri tarafından bulunmuştu. Avusturya ve Rusya İmparatorluk ordularına dolaylı yollarla ulaşmak için, Haçlılar döneminde Avrupalılar tarafından kullanılmıştı (FRAG, 5,133n).

Başın iki katlı olması, imparatorluğun bazı organlarının çokluğunu ya da en azından ikiliğini gösterir. Bu özelliğiyle, ikiye katlanarak **kartalın** simgeselliğini bile güçlendirir. Krallıktan daha fazla otorite, gerçekten krallık egemenliği, kralların kralı anlamını taşır. Aynı şekilde, sanat eserlerinde oldukça olağan olan, sırt sırta ya da yüz yüze getirilmiş hayvanlar, simgeledikleri değeri kendi doruklarına yansıtırlar.

AÇIKLAMALAR:

Uranien: Yunan mitolojisinde astronomi ve geometri ilâhisinin ismi olan Urania'dan kaynaklanıyor olması kuvvetli olan bir sözcüktür. "Semavî, göksel kaynaklı" demektir.

Chthonien: Yunanca'da *Khthon*=toprak sözcüğünden gelir. Yunan mitolojisinde semavî ilâhların karşıtı olan birçok cehennem ilâhlarına verilen genel isimdir. "Yeraltı kaynaklı" anlamında kullanılır.

(Devam Edecek)

Bir ÖYD

Örneği

Cazibe Yıldız EVIRGEN

ZEL hayatımda geçirdiğim zor dönemlerden birini daha atlatmaya uğraşıyordum. 1989 yılının son ayları idi. O sıralarda on yaşında olan oğlumla beraber yattığım

yatağında, kendime göre aradığım çıkış noktaları ile uyumaya çalışıyordum.

Halen nasıl elde ettiğimi anlayamadığım, ruhsal ve bedensel bir rahatlama hissederek uyumayla uyanıklık arasında, ifade edilmesi mümkün olmayan bir huzur içersindeydim. Dört bir yanımı sonsuz güzellikte bir ışık sarmış, ben çevremde kimse olmaksızın, o ışığın içinde sanki uçuyorcasına ileri doğru gidiyordum. Ancak hareket sağlayan herhangi bir vücut azasına sahip değildim. O ışık bildiğim hiçbir ışığa benzemiyordu. Elektrik veya gün ışığı gibi değildi. Rengi olmayan, herhangi bir odaktan kaynaklanmayan, çok parlak ama gözünü rahatsız etmeyen, çok farklı bir ışıktı.

Ben, o ışığın sanki yatay-yuvarlak, silindirik veya koni biçiminde olduğunu tahmin ediyordum. Onun bir sonu, dibi olduğunu biliyor, oraya doğru gidiyordum ama sonunu göremiyordum. Her yanım ışıkla dolu olduğundan, bu tanımlayamadığım dipsiz boru içinde, hiçbir ağırlığım olmadan, sıvı, hava, gaz veya bilemediğim başka bir Varlık olarak sanki akıyordum.

Öylesine zevkini tadararak, bu ışık içersinde geziyordum ki, hem dipsiz ileriye doğru âdeta uçuyor, hem de mutlulukla dolu olarak o yuvarlak ışığın etrafına çarpmaktan duyabili-

leceğim can acısı gibi korkularım olmaksızın gezerek ilerliyor, kendimce dans ediyordum. Çok değişik ve çok güzel hisler içersindeydim. Böylesi bir hazzı daha önce hiç tatmamıştım.

Ancak birden, sanki başım dönüyormuş gibi geldi. Olağan dışı bir pozisyonla hafifçe yattığım yerden doğrularak kalktığımı hissettim. Ne yaşadığımı anlayamadan bedenimden sıyrıldığımı, onu terk ettiğimi düşündüm. Buna çok şaşırmıştım. Loş bir karanlık içersinde kontrol edemediğim bir hızla yükselmeye başladım.

Yukarı doğru öylesine hızlı yükseliyordum ki, önümde beliren şekillerin ne olduğunu önce anlayamadım. Birden sert bir blok ile karşılaştım ve ona çarpmaktan korkarak, ellerimle itmek istedim. Ama bu mümkün olmadı. Yükselme devam ederken önümdeki sert bloğun odada yatağa paralel duran gardrop olduğunu anladım. Gardrobun kapaklarında bariz olan budaklarla, yani mobilyanın öz deseni ile o kadar yakındım ki, ona değmekten korkuyor, nasıl böyle ona çarpmadan yükselebildiğime hayret ediyordum.

Nihayet, yatakla gardrop arasında, başucumda duran komodinin üzerinde bir yerlerde durduğumu fark ettim. Artık, boyumun uzanamayacağı bir yükseklikte gardrobun üzerini çok rahatlıkla görebiliyordum. Bu kadar yukarı çıkmak için neyin üzerine baktığımı merak ettim. Ancak aşağıya baktığımda komodinin üzerini olduğu gibi gördüm. Ayaklarımla ona veya başka bir yükseltiyeye basmıyordum. Yukarıda, gardrobun dahi boyunu geçen bir noktada nasıl böyle durabildiğimi merak ettim. Büyük bir şaşkınlık içersinde yattığım odayı seyretmeye başladım.

Kendimi çok yalnız hissettim. Ne olduğunu, başıma ne geldiğini anlayamıyordum.

Hafif bir panik içersindeydim.

Aniden, oda kapısından, gece lâmbası ile aydınlanmış koridordan içeri, arka arkaya iki kişi girdi. Diğerine göre daha uzun boylu olanı önde yürüyordu. Onları tanıdığımı sanıyordum. Simalarını seçemiyordum ama bayan silüetinde olduklarını fark ettim. Onları gördüğüme sevindim, çok sakin ve sevecen olduklarını düşünerek iletişim kurmak istedim. Orada olduğumu bildiklerinden emindim. Oysa onlar benimle ilgilenmediler. Yatağımın ayak ucunda durmuş, yatan bedenime bakıyorlardı. Arkadan içeri giren kısa boylusu yatağa bakarak, diğerine "Bak, gördün mü, öldü işte" dedi. Uzun boylusu da, yatağa dönük olarak "Ama mutlu öldü, bak yüzüne nasıl gülümsüyor" diyerek cevap verdi.

Ben, anî bir şaşkınlıkla yataktaki bedenime, yüzüme baktım. Kendimi hiç böyle huzurlu bir ifadeyle görmemiştim. Ellerim göğsümün üstünde kenetlenmiş, sırt üstü yatıyor ve gülümsüyordum. Yüzümün öyle mutlu bir görünüşü vardı ki, kendim için sevindim.

Birden panik içersinde, yanımda yatan oğluma baktım. Bana doğru dönmüştü. Üstündeki örtü açılmış, olduğu yerde büzülmüş uyuyordu. Üşüdüğünü hissederek onu örtmek istedim ama bunun mümkün olamayacağını anladım.

Henüz ilkokul dördüncü sınıftaydı. Sabah okula gitmek için kalktığında, yanında annesini ölü bulacaktı. Annesinin soğuk cesedi ile kardeşinin sorumluluğunu yüklenecek, her ikisi de annesiz kalacaklardı. Bu şekilde ve va-

kitsiz öldüğümünden dolayı beni hiç affetmeyeceklerini düşündüm.

A

ceyle geri dönmek istedim. Tüm sıkıntılarım sona ermiş, çok mutlu ölmüş olabilirdim ama henüz görevlerim bitmemişti.

Birden sırtımın yatakta olduğunu hissettim. Hiç hareket etmeden pozisyonumu anlamaya çalıştım. Önce yüzümdeki gülümsemeyi kontrol ettim. Yüz kaslarımı düzelterek, göğsümün üstündeki ellerimin parmaklarını oynattım. Odayı dinledim ve en sonunda gözlerimi açtım. Gerçekten daha önce gördüğüm tarzda yatıyordum. Koridordan gece lâmbasının ışığı geliyordu ama ayak ucumda kimse yoktu. Yavaşça oğluma döndüm, bana doğru yan yatmış, soğuktan büzülmüş uyuyan çocuğumun üstünü büyük bir memnuniyetle örttüm.

Aradan yıllar geçmesine rağmen, bugün dahi her gece yatağıma girdiğimde hâlâ, eşsiz mutluluğu bulduğum o ışığı düşünüyorum. Ne zaman sıkıntı hissetsem, o ışığın bana tattırdığı hazı anımsıyorum. Şimdi ölümü öylesine güzel buluyorum ki, ondan hiç korkmuyorum. Tam tersi, geri dönmek için nedenlerimin olmadığı en uygun anda, o ışıkla kavuşmanın, o mutluluğu tekrar yakalamanın sabırsızlığını hissediyorum.

Böyle bir deneyim yaşadığıma seviniyor, yaşatana da hamdediyorum. ■

Hiçbir kimse, cemiyete, şahsî varlığı ile bir kıymet kazandırmış değildir. Bilâkis cemiyet, manevî varlığı ile o şahsa kıymetler ilâve etmiştir.

SADIKLAR PLÂNI

VARLIĞIMIZ ve MEDİTASYON

Müçteba ERKMAN

Göz ve kulaktan sinyal palslarının beyne nasıl iletildiğini hatırlarsınız. Fakat iş bununla da bitmez. Sıkıntılı bilgiler şuuraltı grubundaki beyin hücrelerine kayıt olduğundan, şuur grubu ile de bağlantılı olduğundan yanlış kararlar almanıza sebep olacağı gibi, vücudun organlarına da hatalı kumandalar verirler ve dertlerin ortaya çıkmasına sebep olurlar.

Beden bir cisimdir, cisimler de atomlardan meydana gelir.

Atomlar da elektron, proton ve nötronlardan oluşurlar. Atomlardaki elektronlar daima hareket hâlinindedir ve yer değiştirirler. Bu hareket vücutta canlılığı ifade eder ve düşünce titreşimleri bu cisimlerdeki atom yapısını değiştirebilir. Tanrı'yı idrak eden kişiler bunlara dair misaller vermişlerdir. Beden denen cisimdeki canlılık hücrelerdeki atom yapısıyla ilgilidir. Şu farkla ki burada elektron yerine hayattron denen akımdan bahsedeceğim.

Elektron akımı bir rezistansla azaltılıp çoğaltılabiliyor-

du. Hayattronlar ise şuurumuzun kontrolüyle ayarlanabilir. Hayattron hareketleri var oldukça beden canlıdır. Kalp atışı, teneffüs, mide çalışması gibi organlar ise şuuraltının otomatik kayıt kontrolüyle olmaktadır. Beden hareketleri ise şuur ve şuuraltının müşterek kontrolindedir. Fizikçiler beden katı, sıvı ve gaz olan kısmını açıklayabilirler. Halbuki beden yedi maddeden oluşur. Diğer dört madde fizikî bedeninin semavî kaynağını

Bilgiler dünya yaratılalı beri ilâhî düzen tarafından kozmosta var edilmiştir. Onların bilinmesi için herkese imkânlar verilmiştir.

teşkil eder. Can enerjisi bu beden tarafından taşınır. Diğer bir deyimle fizikî beden hamuru semavî şekliyle yoğrulmuştur. Buna fizikî beden hayat enerjisiyle şarj hâli denir. Sindirim yoluyla gıdanın faydalı kısımları beden gelişmesi için kullanılır, semavî beden ise ruhun enerjisini temin ederek hayatın devamını sağlar.

ŞAKRALAR ve BEDENİMİZ

Bu enerji kozmostan gelen kozmik ışıklardır. Bedenli

(Geçen Sayıdan Devam)

ruh bu enerjiyi belkemiği boyunca yedi bölgede yoğunlaştırır. Buralarda oluşan kozmomanetik alancıklara şakra adı verilir. Şakralarda meydana gelen farklı titreşimler farklı sesleri çıkarırlar, meditasyon hâlinde bunlar ayırt edilebilir. Ayrıca şakralar renk ve şekilleriyle de gözlenebilirler. Her şakra kendi bölgesindeki organlara sinir sistemiyle bağlanmıştır. Sinirlerdeki hayattron akımı yine kendi bölgelerindeki salgı bezlerinin çıkardığı sıvının iletkenlik derecesiyle değişir. Fizikî beden semavî bedenle olan bağlantısı bu hayattron akımıyla temin edilir. Can dediğimiz şey de hayattron akımının devamından başka bir şey değildir. Hayattronları meydana getiren enerjiye Prana denir. İncinmiş veya zedelenmiş beden tamiri prana ile otomatik olarak yapılır.

İnsanlar var olalı beri geçeceği arayıp durmuşlar, yüksek şuuruyla teması olanları lider olarak seçmişlerdir. Fakat geçeceği aramak hiçbir zaman durmamıştır. Zamanımıza kadar gelişen kültür anlayışı artık yerini bilgi çağına devretmiş oluyor.

Sizlere tavsiyem, açık fikirli olun, gerçeği onun bunun demesinde değil, yüksek şuurunuzun size yapacağı açıklamada bulun.

Şakralar fizikî bedenle semavî beden arasındaki bağlantı merkezleridir demiştim. Ruhî gelişmeler şakraların şarj olduğu hayat enerjisiyle geliştiğine göre fizikî bedeninin de sıhhatli olması önemlidir. Hangi şakranın bedeninin hangi organlarıyla bağlantılı olduğunu gözden geçirelim.

Madulla merkezi (Alın kısmı): Buna Sahasrara şakra denir. 4300 ilâ 4600 titreşimli olup eko sesini verir. Morumsu renginde çift ışınılıdır. Beyin ve düşüncelerle bağlantılıdır.

Servikal merkezi (Boyun kısmı): Buna Arjna şakra denir. 4600 ile 5000 titreşimli olup sahile çarpan dalga seslerini çıkarır. Mavi renkte 16 ışınılıdır. Yüz, göz, kulak, ağız, burun, ses ve salgı bezleriyle ilgilidir.

Dorsal merkezi (Kalp alanı): Buna Vishudda şakrası denir. 5000 ilâ 5700 titreşimlidir. Çan seslerine benzer. Yeşil renkte olup on iki ışınılıdır. Oksijen, kan dolaşımı, ciğerler, omuz ve kollarla bağlantılıdır.

Lumbar merkezi (Mide civarı): Buna Anahata şakra denir. 5700 ilâ 5900 titreşimlidir. Flüt yahut kaval namelerini andıran sesleri vardır. Sarı renkte on iki ışınılıdır. Hazım sistemiyle bağlantılıdır.

Sekral merkezi (Karın bölgesi): Buna Manipura şakra denir. 5900 ilâ 6100 titreşimlidir. Sesi çingirak seslerini andırır. Turuncu renkte altı ışınılıdır. Böbreklerle bağlantılıdır.

Koksikal merkezi (Döllen-

me, cinsiyet): Buna Muladhara şakra denir. 6100 ilâ 7000 titreşimlidir. Ağustosböceği seslerine benzer. Kırmızı ve dört ışınılıdır. Kalça ve bacaklarla bağlantılıdır.

Şakraların dengesini hayat enerjisi sağlar. Şakraları ihtiyaç eden semavî beden dört ayrı titreşim grubunun bütünüdür. Derin bir nefes alarak ciğerleri taze havayla doldurunca bedendeki Prana bundan şarj alır. Varoluşun görülmeyen enerjisine Azoth denir. Zihin âleminde yapılan tasavvurlar bu enerji kuvvetiyle mümkün olur. Prana enerjisi ise tasavvur şekillendikten sonra etkilidir. Bu enerjilerin manyetik alanı bedeninin etrafında bir aura hasil eder.

İlâhî nizamın çizdiği plân içindeki rolümüzü bilmek yüksek şuurumuzla görevli beyin hücrelerinin görevini anlamakla olur. Tepe şakrasına ayarlanmak, rezonansa geçmek lâzımdır. Bu şakranın titreşimleri 3900 ilâ 4300 civarında olup OMMM sedasını verir. Beyaz renktedir. Yüksek şuur ilahiyata bağlayan yoldur. Bu yola meditasyonla girilir. Yani meditasyondan gaye, Ruh enerjisini (SOUL), evrensel ruh enerjisiyle (SİRİT) birleştirmektir.

MEDİTATİF UYGULAMA

Şimdi bunun nasıl meditasyonla mümkün olduğunu araştıralım. Sirtiniz dik olarak çok rahat bir şekilde oturun. Gözleriniz kapalı olarak iki kaşın ortasındaki noktaya bakın. Derin nefes alın ve yavaşça ağzınızdan verin. Bunu yedi defa tekrarlayın. Aklınıza gelen yerli yersiz düşünceleri zihninizden

çıkarın. Yegâne düşünceniz hiçbir şey düşünmemek olmalıdır. Tasavvur edeceğiniz şey bedeninizin etrafında beyaz bir ışık alanı oluşturmak olmalıdır. Bu ışık alanı içinde mesut bir haz ile kucaklandığınızı duymalısınız. Sabah akşam on beşer dakikayı bu maksatla ayırın ve bir ay içinde kendinizdeki gelişmeyi fark edeceksiniz. Etrafınızdakiler size daha nazik ve saygılı olacaklar, işleriniz daha kolay ve istediğiniz şekilde hallolacak, muhtemel tehlikeleri evelden sezebileceksiniz.

Yavaşça nefes alırken sanki belkemiğinin içinden kuyruk sokumundan başlayarak yukarı doğru serin bir ışık demetiyle dolarken, sırasıyla şakraların etrafında huzmelerin ışık topu yaptığını görmeye çalışın. "Kök" şakrasından başlayıp yukarı karın şakrası, sonra solar plexus "ciğerler" ve kalp şakrasının (haz duygusu) olduğu yer, gırtlak şakrası, nihayet beyin şakrasını da geçip tepe şakrasına vardığınızda ışınların en parlak olduğu yer. Yüksek şuurun ilahiyata varan yolu. Hak yolunda, gerçek yolunda yolunuz açık, şansızın yaver olsun.

Monad ışınlarının bedene girdiği yer başın üstündeki taç şakrasındadır. Kalp şakrası ile doğrudan bağlantısı vardır. Hayat aktivitesini meydana getiren hayatronlar buradan dağılır. Enerjinin giriş çıkışı canlılığı ve bu hareketten dolayı da bedeninin etrafında yumurta şeklinde enerji alanı meydana gelir. Dünyamızın merkezinden kaynaklanan ve dünyanın etrafında meydana getirdiği bir kuvvet alanı vardır. Bu alan diğer plânetlerden yayılan kuvvetler alanlarının da etkisini alır.

Kuzey kutbunu arzin taç şakrasına benzetirsek, orta kısımları da kalp şakrasının yerini alır. Genel olarak bilge kişiler bu kısımlarda yaşadıklarından Şambala denen bu yerler kutsal titreşimlerle doludur.

Gelin şimdi birlikte arzumuzu kalp şakramızda titreştirelim. Bunları hayatronlara modüle ederek taç şakramıza iletelim, verici istasyonu olan taç şakramızdan da kozmosa yayınlayalım. Bu şakranın titreşimi olan OMMM sesini yedi defa

tekrarlayacağız.

Güneşe doğru dönün, avuçlarınızı birbiri ile bir müddet ovuşturun, parmaklarınızdan titreşimlerin çıktığını hissedince kollarınızı kaldırın. Gözlerinizi kapatın ve bütün benliğinizin huşu içinde bir ışık alanıyla çevrelendiğini görün. Kendinizi sevgi dolu bir deryanın içinde yüzmeye bırakın. Şimdi hep birlikte DERİN BİR NEFES ALIN ve deyin:

OMMMM – Bedenimize Şifa ve Sihat için,

OMMMM – Zihnimize Zekâ ve Anlayış için,

OMMMM – Ruhumuza Nur ve Yükseliş için,

OMMMM – Güzellik ve Gerçek Yolunda olmak için,

OMMMM – Yuvamızda, Yurdumuzda ve Dünyada Huzur için,

OMMMM – Zenginlik ve Başarı için,

OMMMM – Kazalardan, Belâlardan, Nazarlardan, Zararlardan ve Fenalıklardan korunmak için. ■

HER ŞEY YOLUNDA

Marilyn A. BEVERLY

1928

'DE Burbank California'da yaşıyorduk. Annem 31 yaşındayken, hastalığının yalnız günlerinden birinde, karaciğer rahatsızlığından dolayı öldü. Ben dört kardeşin en büyüğüyüm ve annem öldüğünde 13 yaşındaydım.

Annemin hayatı yoğundu. Yarım gün çalışıyor ve öğleden sonra eve geldiğinde arabasını garaja park edip, hızlıca arka balkonun merdivenlerinden çıkıyordu ve biz de mutfaktan onun topuklu ayakkabılarının süratli sesini duyuyorduk.

Ölümünden sonra da bazı zamanlar onun topuk seslerini mutfakta duyardık. Biz çocuklar şaşkın bir hâlde birbirimize bakardık ama asla korkmazdık. En sonunda, anladık ki annemiz bizim yanımızdaydı... Aylar sonra, bir akşam beni korkutan bir şey oldu.

Babamız inşaat mühendisiydi, babamın yaptığı evleri satan bir de ortağı vardı. Babam hızlı konuşan iş ortağından oldukça memnundu, fakat satışlardan fazla para kazanamıyordu.

O özel akşam, sabaha karşı 3 civarında uyandım ve yatağımın ucunda az ötede annemi gördüm. Çok korktum ve çabucak örtüyü kafama geçirip şaşkın bir şekilde yattım ve sadece "Bunu hayal etmiş olabilir miyim?" diye düşündüm. Bunun üzerine cesaretimi topladım ve örtüyü kaldı-

rıp aralığından baktım; annem oradaydı.

Elini yukarı kaldırarak örtüyü çekmemem için beni durdurdu ve konuşmaya başladı. "Tatlım, baban ortağı tarafından aldatılıyor. Adam yaptığı satışlardan fazla para alıyor. Eğer baban ortaklığı bozmasa sonunda hapishaneye düşecek." dedi.

Ben gözlerimi kırparak ve başımı sallayarak cevabımı verdim. Sözlerini ikinci defa tekrarladı ve televizyondaki görüntülerin kaybolması gibi annemin görüntüsü kayboldu.

Bize karşı çok katı olduğundan babama, annemin söylediklerini söylemekten korktum. Onun yerine evimize gelen büyük teyzemize bunu anlattım ve o da babama anlattı. Babam bana soru sormaya başladı. Onun tarafından azarlanacağım için korkudan titremeye ve yüzümü ellerimin arasına alarak ağlamaya başladım. Fakat babam beni azarlamadı; sakince dinledi ve omuzlarımı tutarak "Her şey yolunda." dedi.

Babamın ortaklığı bitti. Ortağına ne olduğunu bilmiyorum, fakat bir başkasını ortak olarak almadı. Binaları yaparken gezmeye gelenlere evleri sattı.

Annem bir daha gelmedi, ama onun hâlâ bir yerlerde yaşadığını ve bizi gözlediğini hissediyorum. Şu anda 77 yaşında bir büyükanneyim ve hâlâ annemin geldiği o akşamı hatırlıyorum.

(FATE, Kasım 1992'den Çev.: Verda ALTINEL)

● Cengiz CEVRE ●

İnsanı ve evreni incelemede temel niteliği olan yasalardan biri de **Üç Kanunu**'dur. Ezoterik öğretinin içeriğinde de bu yasadaki söz edilmektedir. Bu incelemede Gürcüye öğretisinde araştırılan Üç Kanununa ilişkin açıklamaları aktarmak istiyoruz.

Konuya **âlem** kavramıyla giriliyor. "Her 'âlem' kavramı, her alışılmış düşünce biçimi, kendisi ile birlikte kendi çağrışımlarını ve kendi fikirlerini taşır" deniliyor. **İnsan, âlemin bir suretidir.** Bu bize insanla âlemin iç içeliğini gösterir. Âlem, insanda şekillenmiştir. İnsan için "**O, bütün âlemi yaratan aynı kanunlar tarafından yaratılmıştır**" ifadesi var. İnsandaki evren yasaları böylece anlatılıyor. İnsanın bir yasalar bütünü olduğu vurgulanıyor. İnsan ancak "**kendini bilmek ve anlamak suretiyle bütün âlemi, âlemi yaratan ve yöneten bütün kanunları bilecek ve anlayacaktır ve aynı zamanda, âlemi ve âlemi yöneten kanunları incelemekle kendisini yöneten kanunları öğrenecek ve anlayacaktır.**" şeklindeki bir açıklama ile kendini bilme ve tanımanın önemi iyice ortaya çıkıyor.

Âlemlerin sonsuzluğu da söz konusudur. "**Farklı âlemlerde yaşadığımız fikri, kesinlikle farklı ilişkiler içerisinde olduğumuz, biri diğerinin içinde bulunan âlemleri belirtmektedir.**" Hepimiz aynı

ÜÇ KANUNU

"Evrenin birinci temel kanunu, üç kuvvet kanunu, üç prensip ya da üç kanunudur. Bu kanuna göre, istisnasız olarak bütün âlemlerdeki her hareket, her olay, üç kuvvetin birlikte hareketinin sonucudur; müspet, menfi ve etkisiz kılan."

âlemde bulunuyor görünürken bir çeşit göreceli âlemlerde yaşantımızı sürdürüyoruz. Tabii ki bu âlemler birbirinden kesin çizgilerle ayrılmış değil. Yalnızca herkesin kendisine, seviyesine uygun bir âlemde hayat olgusu mevcuttur. **İnsanlık yeryüzündeki organik hayatın ayrılmaz bir parçasını oluşturur; bu nedenle, bize en yakın âlemin yeryüzündeki organik hayat, bitkiler, hayvanlar ve insanlar âlemi olduğunu söylememiz doğru olur.** Tabiat içindeki benzerlikler söz konusu ediliyor. Bu da âlem paylaşımına yol açıyor. Aynı şekilde dünyanın güneşle, güneşin daha başka sistemlerle olan ilişkileri de benzeşime sokulabilir.

"Bütün âlemler, bizce bilinmeyen, anlaşılmayan BÜTÜN veya BİR oluştururlar." Âlemlerin bütünlüğü bizim için henüz meçhul olmakla birlikte sezgisel ve derin anlayışlarla

bu fikre doğru yaklaşan açılımlara girebiliriz. Kendimizle olan samimiyetimiz ve bilgiye yaklaşımımız da buna etken olacaktır. "**Tüm, sonsuz ve bölünmezdir**" ifadesi de bütünlüğün temel özelliğini gayet açık bir şekilde anlatıyor. Sonsuzdaki birlik anlatımı var. Sonsuzun bölünmemesi de ondaki bütünlüğün bir göstergesidir. Her şeydeki aynılık ne de güzel ifade edilmiş! Zaten insanları birleştirecek olan da temeldeki bu birliğe dayanıyor.

"Kanunlar, her yerde ve bütün safhalarda aynıdır. Fakat farklı âlemlerde, yani farklı koşullarda tezahür eden aynı kanunlar, farklı olayları meydana getirirler." İşte burada çokluktaki birlik anlayışı var. Her yerde geçerli olan, değişikliklerde esneyerek oraya uygun şekilde tezahür ediyor ve oraya özgü bir olay olarak karşımıza geliyor. Olaylardaki çeşitliliğin bu ya-

sal nedeni herhalde insanlara iyice ışık tutacaktır.

"Kanunların, tezahür ettikleri safhaları ile olan bağlantısının incelenmesi bizi, izafiyetin incelenmesine götürür. Kozmik düzende işgal ettiği yere göre, her şeyin, her tezahürün izafiliğini anlamamız gerekir." İzafiyet ya da görecelik zaten var olan ve işleyen bir bakış açısidir. Herkesin kendi durumuna göre yaptığı değerlendirmeler bunun belirgin şeklidir. İnsanların kendilerine ve olaylara bakışı hep göreceli olmuştur. Bu da son derece doğaldır. Elimizdeki kıyas unsuru olacak şey de hakikî değil zahirdir. Neye göre kıyas yapıyoruz? Elimizde

gerçek bir kıyas terazisi var mı? O nedenle herkesin izafî bakışı tek doğru gibi ortaya konuyor ve gerçek ise aranıp bulunamıyor. Bunun için yeterli sabır ve anlayışımız henüz yer etmemiş durumda.

"Kanunlar, her yerde, âlemde olduğu gibi insanda da aynıdır. Herhangi bir kanunun prensiplerini kavradıktan sonra, onun tezahürlerini hem âlemde hem de insanda aynı zamanda aramalıyız." Burada karşımıza eşzamanlılık denilen olgu çıkıyor. Kanun, insanda ve âlemde eşzamanlı tezahür ediyorsa insanın kendisi bir kanunlar bütünü olmalıdır. İnsanın yasalar dışına

çıktığındaki durumu da bunun en iyi örneğidir. Sıkıntıların kaynağını bunda arasak belki de daha kolay öğreneceğiz. Gelişimin yasalara bağlı olduğunu da böylece fark edebiliriz. Yasaların sonucuna göre hareket değerlendirmeleri olmaktadır. İnsan için bu yolla gelişme de mümkün hâle gelmektedir.

"Gerek âlemde, gerekse insandaki bütün süreçleri yöneten temel kanunların sayısı çok azdır. Az sayıdaki basit kuvvetlerin farklı sayısal bileşimleri, olayların görünen çeşitliliğini yaratmaktadırlar.

"Kanunlar, her yerde, âlemde olduğu gibi insanda da aynıdır. Herhangi bir kanunun prensiplerini kavradıktan sonra, onun tezahürlerini hem âlemde hem de insanda aynı zamanda aramalıyız."

Evrenin mekaniğini anlamak için, karmaşık fenomenleri, bu basit kuvvetlerle çözmek gerekmektedir."

Üç Kanunu için "bütün evrenlerin tüm çeşitlilikleri veya birlikleri içerisinde bütün olayları yaratan temel kanun" denmektedir. Üç Kanununun ne denli kapsamlı olduğu da anlaşılıyor. Zira olaylar, bir anlamda hayatın işleyiş sistemidir. Olaylarla gelişme her yer için geçerlidir. Her yere uygun olay vardır ve bunlar belirli yasalara göre çalışırlar.

"Üç kanunu, üç prensip ya da üç kuvvet kanunudur. Bu kanun hangi ölçüde olursa olsun, hangi âlemde cereyan

ederse etsin, molekül seviyesindeki olaylardan kozmik olaylara kadar, bütün olaylar, farklı ve birbirlerine karşı üç kuvvetin birleşimi ve karşılaşmasıdır. Bu üç kuvvetten ilk kuvvete aktif veya müspet (olumlu), ikinciye pasif veya negatif (olumsuz), üçüncüye de etkisiz kılan kuvvet denilebilir."

Bizler olumlu ve olumsuz arasındaki ilişkilere daima ikili çerçevede bakmaya alıştık. Burada ifade edilen etkisiz kılan kuvvet meselesine ise biraz yabancıyız. Belki de hiç kullanmadığımız veya üzerinde durmadığımız bir konudur. Aktif ve pasif birarada nasıl bulunuyor? Bunun cevabı da yavaş yavaş anlaşılma-

ya başlanabilir. Her zaman için nötr dediğimiz hâli idrak etmeye çalışmalıyız. Zaten bölünmenin olmadığı yerlerde böylesi yüksek tutumlar olmaktadır. Kendimizi tanıma yolunda üzerinde önemle duracağımız konulardan birisi de bu husustur.

"Her üç kuvvet, ancak belli bir anda birbirlerine göre böyle gözükürler. Genelde üçüncü kuvvet, müşahedeyi ve anlayışı yöneltmek için kolayca ulaşılabilir değildir. Bunun nedeni, insanın mutad psikolojik faaliyetinin fonksiyonel sınırlanmasında ve olaylar dünyasına ait algımızın temel kategorilerinde, ya-

ni mekân duygumuzda ve söz konusu sınırlanmalar sonucu doğan zaman duygumuzda aranmalıdır."

"İnsanın kendi kendini incelemek, düşüncesinin tezahürlerini, şuurunu, faaliyetini, arzularını vs. incelemek suretiyle, üç kuvvetin hareketini kendisinde müşahede etmeyi ve görmeyi öğrenmesi mümkündür."

Burada üçüncü kuvvetin insan hayatında oynadığı önemli rolü anlamak durumu doğuyor. Mekânın ve zamanın bu süreçte taşıdığı öncelik de ortadadır. Bütün bunlardan üç kuvvetin birbiriyle etkileşim içinde olduğunu ve olayın sonucu olarak ortaya çıktığını çıkarabiliriz.

"Her olay hangi çapta olursa olsun, muhakkak surette, üç kuvvetin tezahürüdür. Bir veya iki kuvvet, bir olay meydana getiremez; ve eğer herhangi bir şeyde bir durma veya aynı yerde tüklenmeyen bir tereddüt müşahede edersek o yerde üçüncü kuvvetin eksikliğinden söz edebiliriz."

Atalet veya tedirginlik hâllerinin kararsızlığı temsil ettiği bilinir. Kişinin mental faaliyeti durmuştur ya da ne yapacağı konusunda kesin kara-

rı yoktur. İşte kendisinde çarpışan iki kuvvet hâlini bu durum açıkça gösteriyor. Üçüncü kuvvet olmadığı için yaşanan o durumlar kaçınılmazdır.

"Eğer üç kuvvetin tezahürünü her harekette görebilseniz, o zaman âlemi olduğu gibi görmemiz mümkün olurdu."

Biz âlemi ancak kendi seviyemize uygun şekilde görebiliyoruz. Özellikle yaşadığımız her mekânda her hareketi üç kuvvetin gözüyle görebilmiş olsaydık, her şeyi kendi zannımızla göre değil de asıl olduğu şekilde, gerçek hâliyle görürdük. Karmaşık

görünen her şey aslında basittir. Fakat biz o basit hâli görüp anlayamadığımız için her şeyi karmaşık olarak buluyoruz.

"Üçüncü kuvvet, gerçek âlemin malıdır. Müşahedemiye giren sübjektif âlem veya olaylar âlemi, sadece nispi olarak gerçektir, her hâlde tamam değildir."

Bizler henüz tam bir teslimiyet içinde olmadığımızdan ötürü gerçek âleme ait bilgiye de sahip değiliz. Özellikle üçüncü kuvvetin öyle bir âleme ait olduğunu öğrenerek katetmemiz gereken pek çok mesafeyi de böylece hissediyoruz.

Yaşadığımız hayatın göreceliği de iyice gün ışığına çıkıyor.

"Bu üç kuvvet, bağımsız bir bütün oluştururken tam ve bağımsız bir iradeye, kendileri ve yaptıkları her şey hakkında tam şura, tam anlayışa sahiptir."

Üç kuvvetin birliğinin sonucu tam şuurculuk ve iradedir. Birdeki bütünlük bu şekilde açıklanıyor. İradenin ve yaptırım gücünün kaynakları da giderek belirginleşiyor.

"Evrenin birinci temel kanunu, üç kuvvet kanunu, üç prensip ya da üç kanundur. Bu kanuna göre, istisnasız olarak bütün âlemlerdeki her hareket, her olay, üç kuvvetin birlikte hareketinin sonucudur; müspet, menfi ve etkisiz kılan."

Günlük hayatın akışı içindeki olay ve hareketleri üç kanununun gözüyle görmek için çaba içine girmenin zamanı geliyor. Kuşkusuz gelişme yolumuzda geçeceğimiz yerlerden birisi de, tâbi olduğumuz ve kaçınılmaz biçimde etkisine girdiğimiz bu kanunların içeriğini anlamak yönünde gösterilecek gayretlerin semeresiz kalmayacağına inanmak ve bunu bilmektir. Bilenlerin sorumluluğu içinde yaşadığımız yeni değerler getirecek böylesi Yücelikleri de idrak etmeye başlayalım. Samimiyetle girelim. Zaten kanunlar işleyip sonucu getireceklerdir. ■

TARİHÎ HİKÂYELER

SÖVALYELİĞE yakışır bir şekilde kutsal haclı seferlerine katılan şövalye Ferdinand von Hamm, Tanrı korkusu olan bir adamdı.

Ve şövalyeliğe uygun olmak üzere metal kaplı bir mahlûk olarak inançsızlarla çarpışıyordu -yalnız bir çarpışmada karşı taraftan biri daha iyi çıktı ve bizim şövalye asil atıyla kafa üstü yere düştü.

Ancak burada uygun olmayan olay, şövalyenin bu yüzden esir düşmesi ve hapse atılmasıydı. Orada hiç olmazsa geçmişteki günlerini düşünmek için epeyce zamanı vardı. Ve böylece, eğer bir gün bu delikten çıkacak olursa, ülkesinde onu anmaları için oraya küçük bir kilise yaptıracağına dair şövalye yemini etti.

Bunu izleyen gecede aniden iki melek beliriverdi ve onu tutukluluktan kurtararak engin deniz ve birçok ülke üzerinden uzaklara, o çok sevdiği ülkesi görününceye kadar taşıdılar. Ya hikâyenin sonu mu? Böylece Weidingen cemaatinin de bir kilisesi oldu.

Yaklaşık 200 yıl önce belirsiz bir adam atları durduruyormuş. Doğal olarak bu durum at sahiplerinin pek de hoşuna gitmemiş. Her neyse, yine belirli bir günde Dassensenli bir çiftlik kâhyası uşaklarıyla birlikte yoldaymış, ta ki aniden hepsi duruncaya kadar. Tabii çiftlik kâhyası neden durduklarını bilmek istemiş. Uşaklardan biri belirsiz adamın dizginleri tuttuğu için devam edemediklerini açıklamış. Bunun üzerine diğer uşaklar ara-

badan atlayıp bu ifriti kovmuşlar.

Bu hikâyede garip olan şey bu varlığın çiftlik kâhyası tarafından görülmemesi; fakat uşaklar onu görmüştür. (Güney Aşağı Saksonya'dan bir rivayet.)

Osterbeek'de de haziran ayında belirsiz adamın bir tarlada kötülük etmiş olduğu söyleniyor.

Bilindiği kadarıyla öğle sıralarında atlar zaptedilmiş duruma geliyormuş ve bundan etkilenen çiftçiler başlarına bir kazanın gelmemesi için bu sıralarda bütün işlerini durdurmak zorunda kalyormuş. (Güney Aşağı Saksonya'dan bir rivayet.)

Şimdi sakın sizi kandırdığımızı falan sanmayın! Hayır! Ancak küçük sakın ve kendi içinde yaşayan bir yer olan Prestbury'de geceleri hayallerin dolaştığı söyleniyor!

İngiliz parapsikoloji cemiyetinin verdiği bilgilere göre burası 100 yıldan beri tekin değilmiş. Sık sık siyah giyimli bir başpapaz köyün kiliyesi içinde uçarken gözleniyormuş, sadece bu da değil. 17. yüzyılda yola gerilen bir ip nedeniyle hayatını yitirmiş olan ürkütücü bir süvari, atıyla köyün caddesi boyunca dörtnalna gidiyormuş. Bu modası geçmiş giysileriyle görünen atlı, yaşlıca bir bayan olan Belediye Meclisi üyesi Bayan Sylvester'i sarsmıyor. Çünkü onun görüşüne göre herşeye iyi tarafından bakmak gerek. "Onları köyümüzde çok fazla seviyoruz!..."

(Magazin für Grenzwissenschaften 6-1993'den

Çev: Gül ONER)

CLARA'NIN ZİYARETİ

Helene C. CHEW

bAZEN düşünüyorum da kendi kendime, telepatik gücüm olduğuna gerçekten inanıyorum. Çünkü ne zaman uzun süre ve ısrarla bir arkadaşımı düşünsem, ondan muhakkak ya telefon ya da mektup alırım. Tüm bunların herhalde sa-

dece bir rastlantıdan ibaret olmadığını anlamamız gerekiyor.

Yine 23 Aralık 1976 gecesine rastlayan ve tesadüf olması mümkün olmayan bir olay meydana geldi. Kocam Tom, bir gün önce stadyumda şiddetli bir kalp spazmı geçirdikten sonra kaldığı Hong Kong, Queen Mary Hastanesi'nin yo-

ğün bakım servisinde yaşam savaşı verirken, kızım Tanya da neredeyse kırk deçeye varan bir ateşle yatıyordu. Aile doktorumuz, Tanya'nın grip olduğunu, merak edilecek bir şey olmadığını ve yakında iyileşeceğini emin olduğunu söyleyerek gitti. Fakat ben korkuyordum; Tanya'nın yanına gittim ve karyolasının kenarına iliştim. Elimi alnına koyduğumda yanıyordu. Hemen ateşini düşürmek için gidip buz aldım ve alnına koydum.

Bir süre sonra yorgunluktan bitkin düşerek biraz uzandım. Kocamı canlandırdım hayalimde. Bir yandan kocam, bir yandan kızım. Bana yardım etmesi için Allah'a yalvardım. Daha sonra aklıma arkadaşım Clara Tellis geldi. Onun şu anda yanımda olmasını öylesine çok istiyordum ki... İyimser bir karaktere sahip, müşfik, sevecen ve çevresine mutluluk saçan bir insandı. Ancak onun yanında içinde bulunduğum bu umutsuz ve çaresiz hâlden kurtulabilirdim.

Ne zaman ona ihtiyacım olsa yanımda biter, birimiz hasta olduğu zaman güzel kokulu şifalı bitkilerden hazırladığı harika çorbalar yapardı.

Clara iyi bir arkadaş, cömert ve yardımsever bir komşuydu. Kızımız doğduğundan beri sık sık ziyaretimize gelirdi. Tanya'nın vaftiz anası ve ikinci annesi gibiydi. Ona yürümeyi, şarkı söylemeyi, şiir okumayı öğretir ve zarif elbiseler dikerdi.

"Clara, korkuyorum, ne olur bana bir çare bul, eğer buradaysan." diye yavaşça fısıldandım, uykulu bir hâlde.

Bir an başımı arkaya doğru çevirirken, yüzümde nazik bir dokunuş hissettim. İçimi bir huzur kapladı. "Üzülmeye Helena," dedi bir ses, "her şey yoluna girecek."

Clara yatağımın yanında ayakta duruyor, müşfik ve yatıştırıcı sesiyle konuşuyordu.

"Clara! Beni çok sevindirdin." diye yüksek sesle bağırdım. Elimi uzatarak elini tutmak istedim, fakat ona dokunamadım. Elinin bulunduğu yer bomboştu. "Clara, gerçekten sen misin? diye sordum, fakat cevap alamadım.

Yataktan kalktım, kısa bir süre düşündükten sonra, rüya görüyorum herhalde dedim, inanmıyordum.

Daha sonra Clara'yı tekrar gördüm. Tanya'nın üzerinde uçarak dolaşıyordu.

"Clara!" diye seslendim tekrar (kalbim hızla çarpıyordu). "İçeriye nasıl girdin?"

Hiçbir şey söylemedi, sadece gülümsedi.

"Clara, bekle! Hemen gitme!" diye yalvardım. Kısa bir süre sonra durdum. Bu mümkün değildi, Clara bizim odamızda olamazdı, çünkü o anınsızın gelen bir felç neticesinde üç sene önce ölmüştü.

Kalp atışlarım yine hızlanmaya başladı. Yataktan dışarıya fırlayıp kızımın yanına gittim. Elimi alnına koyduğumda ateşinin tamamen düştüğünü gördüm. Tatlı ve derin bir uykudaydı. İçimi derin bir huzur kapladı.

Clara her şeyin yoluna gireceğine dair söz vermişti. Tom'u yeniden kazandığımız zaman da her şey gerçekten yoluna girdi.

(FATE'den Çev.: Mehmet ÖNCÜ)

GANJ NEHRİNDEKİ MUCİZE

Hugo I. WIENER

OMRUM boyunca bir mucizeye tanık olmayı ümit ettim. Konuyu derinlemesine araştırdım ve türbeleri ziyaret ettim. Ancak mucizeler ya ben gelmeden biraz önce ya da ayrıldıktan sonra görülüyordu.

Gerçekten mucize ile karşılaştığımda bütünümüze buna hazır değildim. Mucize, Hindistan'da dinî görevle rahip olarak bulunduğum sı-

rada daha önce hiç ümit etmediğim şekilde gerçekleşti. Hâlâ olup bitenleri kavramış değilim.

21 Ekim 1968'de Benares'te Hindular'ın ölülerini yakmaya mahsus meydanlarını ziyaret ettiğimde, etrafındakileri etkileme kuvveti belli olan yaşlı bir kadın dikkatimi çekti. Kadının etrafında toplananlar yakın akrabalarıydılar ve o, grubun en yaşlısıydı. İhtiyar kadın dikkati çekmekten açıkça rahatsız oluyor ve birçok Hindu kadın gibi arka plânda kalmayı tercih ediyordu.

Kadın açıkça hayatının son günlerini yaşıyor gibiydi. Gözlerinin altında siyah halkalar vardı ve alni uzun yaşasının derin çizgileriyle kırıştı.

Hastalıklarının verdiği ıstırapla yavaşça hareket etti, biraz sonra törenle Ganj'ın sularına girmiş olacaktı. Bu hareket belki de dünya yaşamındaki son hareketi olacaktı. Gruptaki genç bir adam kararsız kadını çamurlu sulara doğru götürdü. Fakat o suya girmeye pek hevesli değildi. İki adam onu suya girmeye ikna etti; son anda isteksizce etrafına bakındı ve suyun derinliklerine doğru yürüdü. Genç bir adam aniden onu tamamiyle suya daldırdı. Bir dakika sonunda kadın çıkmayınca, suya atlayarak fakir kadını kurtarmak isteğini güçlükle frenledim. Uzunca bir süre daha geçti; kadın hâlâ görünürlerde yoktu. Acaba adam onu merhametli elleriyle boğuyor muydu? Sonunda kadın kuvvetli ve dinç bir şekil-

de hızla çamurlu sudan çıktı; ırmağa inen basamakları yarımsız, canlı ve dik olarak çıktı. Bir süre önce ebediyetin başlangıcında görünürken, şimdi pırıltılı bir şekilde gülümsüyor ve canlı bir şekilde akrabalarıyla konuşuyordu. Gözlerinin altındaki derin çizgilerden iz yoktu; kırışıklığın en küçük belirtisi bile kalmamıştı. Şimdi gerçekten genç bir kadın gibi görünüyordu. Onun güzel yüzü Ganj'ın kutsal sularında parıldarken, akrabaları sevinç gözyaşı döküyor ve memnuniyetlerini ifade ediyorlardı.

Ben, onların kültürüne ve dünyalarına yabancı biri olarak sevinçlerini paylaşmaktaydım. Onun büyük inancı vücudunu gençleştirmişti. Olaya şahit olmam, benim inancımı da güçlendirmişti. Öğrenmeye ihtiyacım olan dersi düşündüm: Tanrı yeri ve zamanı seçer; mucizelerini gösterir. O, her yerdeki çocuklarının sahibidir. (FATE'den)

BİR ZAMAN YOLCULUĞU

1938

'de güneşli bir öğleden sonra kuzenim Reg Hilton ve ben İngiliz Göller bölgesinde arabayla gidiyorduk. Geçtiğimiz kırk-

alan çok güzel olduğu için oradan yavaşça geçmeyi yeğledik. Uzun tepeyi aştıktan sonra, Reg arabayı yeşil alana çekti ve durdurdu. Arabadan çıktığında "Sorun nedir?" diye sordum. Bir şey söylemedi, karşıya doğru yürüdü ve taş duvarların olduğu kısımdaki vadiye dikkatlice baktı. Bence her şey sakin ve güzeldi, fakat Reg rahatsız bir hâlde geri döndü. "Söyle bana, Reg, sorun nedir?" diye sordum.

"Buraya geldiğimizde büyük bir kamyonun yolundan saparak duvara çarptığını gördüm. Şuradaki kaya parçasına doğru yuvarlandığını gördüm. Şoför gölün olduğu yere fırlamıştı; fakat sen de görüyorsun ki görünürde böyle bir şey yok. Bunun gelecekle ilgili bir şey olduğunu tahmin ediyorum" dedi.

Arabanın arkasına gitti ve "Oh ne güzel, sorun yok" dedi. "Fakat buralarda arada bir kaza olduğunu biliyorum. Haydi, 20 dakikada, gele-

cek olan trene yetişmeliyiz" dedi. Ve düşüncelerimizi unutarak yolumuza devam ettik. İstasyona vardığımızda bazı arkadaşlarımızı gördük ve alışveriş yaptık.

Bir saat sonra, aynı rota üzerinde yolumuza devam ederek, geçitten geçip, Göller Bölgesi'nden tepeyi aşarak ilerlemeye başladık. 3 mil kadar çıkmıştık ki, yol kenarında bazı arabaların park ettiğini gördük. Suratlarında ciddi bir ifade olan birtakım insanlar, kümeleşmiş hâlde aralarında fısıldaşarak konuşuyorlardı.

Kaza, Reg'in, giderken kaza olduğunu görüp de arabayı durdurduğu yerde olmuştu. Kazada, Reg'in tam tarif ettiği şekilde, kontrolden çıkan kamyon yan yatmış şekilde yerde duruyordu. Kayanın yarık olan sivri kısmında yatmakta olan kamyonun bir tekerleği de hâlâ dönüyordu. Her şey Reg'in tam tarif ettiği gibiydi: "kamyon ve suyun içinde yatan şoför". Birbirimize sessiz bir şaşkınlık içerisinde baktık.

Yapacağımız hiçbir şey yoktu. Polis geldi ve bizlerden gitmemizi istedi. Reg ileriye nasıl sezmışti? Bir zaman yolculuğuna mı şahit olmuştu?

FATE, Kasım 1992

SADIKLAR PLÂNI'NDAN RUHSAL TEBLİĞLER

Celse: 61

9.4.1965

Sahsiyetin Oluşması

"Şahsiyetin tebellür etmesi demek, varlığın tesirleri alması ve vermesi demektir. Varlık, tâbi olduğu tesir konisinin bir ferdi olarak, üç türlü çalışır:

Birinci çalışma, otomatik çalışıştır. Âdeta bir paratoner gibi, kendi konisinin özelliklerini muhtevi tesirleri çeker. Ve kendinden dışarıya, bilgisine malik olmadan verir.

İkincisi, aldığı tesirleri, kendi şuur bütünlüğü içerisinde tefsir ve takdire uğratar ve bundan sonra dışarıya verir.

Üçüncüsü, bizzat kendisinin meydana getirmiş olduğu orijinal tesiridir. İşte varlıktaki asıl şahsiyetin meydana gelişi, orijinal tesirlerin diğerlerine nazaran bir fazlalık göstermesi ile kaimdir. Bir eliniz yerde, bir eliniz gökte, dediğimiz zaman bu, tam bir şahsiyetin teşekül etmesi için lüzumlu olan ilk iki şartın tam tatbikatını ifade eder. Ancak bundan sonradır ki, üçüncü hâl, yani size has tesirlerin ihracı başlayacaktır. İşte burada, şuurlu ve bilgili tatbikat dediğiniz devre gözükür. İmdi, mademki şahsiyet sahibi olmak, her varlığın mukadderidir ve biz de bunu sizlerden istemişsek, siz buna yaklaşıyorsunuz demektir. İşte bu şekilde varlık, kendi konisinin cidarlarından merkeze ve yukarısına doğru yükselmeye başlar. Bu yükseliş onun hayatında da aynı şekilde tezahür eder. Tatbikatının şekli değişir. İntiba kabiliyeti değişir. İmajinasyonundaki yaratıcılık özelliği değişir. Ve nihayet, karşısına çıkarılan hadiselerin kalitesi değişir."

SÖZLÜK

Tebellür: Ortaya çıkmak Muhtevi: İçeren Malik: Sahip Kaim: Geçerli Cidar: Sınır

BİLİM ADAMI NEDİR ve NE OLMAK ZORUNDADIR?

Mark POWNALL

BİLİM ADAMI kimdir? Sinemaya göre bilim adamı ya beyaz yakalı tuhaf bir kişi ya da gözünde bir parıltı olan manyaktır. Genelde "erkek" olurlar. Jurassic Park gibi en açık ve en son örneği dikkate alırsak, bilim adamları dinozorları yeniden yaşatmak için gerekli bilginin göz önüne alınmadığı bir çeşit ahlâk yoksunluğu sınırında yaşarlar.

Sanat, eğlence ve medya dünyasının, bilimin ne olduğu hakkında neden daha gerçekçi bir fikri olmaz? Bilimin içinden gelen inanılır kişileri oyun ve filmlere çekmek imkânsız değildir. Bilim adamının çabası, kendi dışındaki insan ırkınıninkine tamamen benzer.

Bilim adamlarının ayırt edici özellikleri olan özel bir ücretin de olması gerekir. Saygı ve korku hissi ile tabiat sistemlerinin ve çalışmasının nasıl işlediğini tam olarak anlama ihtiyacının bilim adamında bulunması gereklidir.

Sorun; senaryoları, televizyon oyunlarını, gazete makalelerini ve benzerlerini yazan insanların genelde bilim adamı olmamasıdır. Burada bazı özel yazarları ayır tutuyoruz. Yazar denilince düşünülen ilk kural, bildikleri hakkında yazmasıdır. Eğer bir yazar, bilim adamlarını tanımıyor, fakat çeşitli mesleklerde pek çok arkadaşı bulunuyorsa; onun roman veya kısa hikâyesindeki baş oyuncunun neden bir avukat olduğunu görmek zor değildir.

"Gelişmiş dünya"nın ekonomik sağlığı için bilim adamının ekonomik hayata daha fazla katılımının sağlanması yaşamsaldır. İsveç haberleşme devi Ericsson için yakın zamanda yürütülmüş bir araştırmada, şirket elemanı

Ramqvist, bu noktanın altını çiziyor. Bu çalışma, şirketlerin AR-GE (Araştırma Geliştirme) yatırımlarını, hisse senedi sahiplerine ödenen kâr payıyla kıyaslayarak ortaya koymuştur. Tanınmış dört Japon şirketi (Hitachi, Toyota, Matsushita, Fujitsu) kâr payı başına 14 sterlin harcamış. İki Alman şirketi (Daimler Benz ve Siemens) yaptığı araştırmalarda benzer AR-GE katılımlarıyla övündüklerini sergilediler. Bilgisayar çipi üreten bir İngiliz şirketinin AR-GE harcaması, aynı ölçüyle 1,20 sterlin bulundu. Ramqvist'in topladığı verilerden çıkardığı bazı kıyaslamalar hayret uyandırmıştır. Örneğin, ABD telekomünikasyon şirketi AT&T'nin AR-GE harcamasının, İngiliz Telekom'un harcamasının 6 katı olduğu anlaşılmış. "Dijital İşleyen Karayolları" hakkındaki projenin hangi şirketçe daha iyi gerçekleştirileceğini anlamak zor değildir.

Sanayi üretimi yaklaşık % 40 oranında bilimsel ve teknik gelişmeye bağlıdır. ICI şirketindeki baş ekonomistin ise bunun dışına taşan rakamlardan haberi yok.

Büyük şirketlerin yönetim kurullarında daha çok bilim adamı olsaydı, AR-GE bütçelerinin kısıtlanmasına etkinlikle karşı koyabilirlerdi. Uluslararası ekonomik gerilemenin olduğu bir zamanda, kâr getirmeyen AR-GE tabii ki baştan çıkarıcı bir hedef konumundadır. Gelecekteki büyük kârlar için yakın vadedeki küçük kârlardan vazgeçmek cesaret ister. Dünyanın büyük teknoloji şirketleri, elemanlarını işten çıkarırken ve bilim adamlarını da aynı giyotinden kurtaramazken, daha fazla cesarete ihtiyaç yoktur.

Duruma çare ise açığa çıkmaktadır. Bi-

KÜRESEL TOPLUMA GEÇİŞ

Kitabın Yazarları: Suheil BUSHRU, Iraj AYMAN ve Ervin LASZLO

bU KİTAP, 1990 Sonbaharında İsviçre'de Landegg Akademisi'nde düzenlenen uluslararası toplantının bir dizi belgelerini içerir. Başlangıç noktası, bu sürecin tabiatını ve mekanizmasını incelemeyi zorunlu kılan küresel topluma geçiş sürecinde oluşumuzdur. Tabiatın bize iki kulak ve bir ağız verdiği, böylelikle daha fazla dinleyip daha az konuşmamızı hatırlatarak kitabı tanıtan, UNESCO'nun Genel Yöneticisi Federico Mayer'dir. Kendisi hareketlerimizin merkezine ahlâkın yerleşmesini tartışıyor ve şefkat bitkinliğini, kabul edilemeyecek bir ahlâkî tembellik şekli olarak açıkça mahkûm ediyor. Toplumsal gelişme sadece gerekli politik iradeye değil, aynı zamanda ide'ler dünyasıyla kararlar dünyası arasında bağlantı kurmaya da bağlıdır.

En ilginç katılımlardan biri, Amerikan anayasasını, küresel bir görüş oluşturmak için mevcut gayretlerle kıyaslayıp formüle etme sürecini kusurlu bulan Robert Artigiani'den gelmektedir.

Kendisi oldukça açık olarak Anayasa konularının, bazı nihai ütopyik amaçların görün-

tülerini temizlemek için, güçlü işlemleri tercih ettiklerini açıklamaktadır. Bu, yukarıdan gelen sert ve makul süper yapıyı zorla kabul ettirmekten çok, sürecin kendini ifade edip düzeltmesine müsaade etmiştir. Roma Klübü'nün Genel Sekreteri Bertrand Schneider, sorunlu dünyanın karmaşıklığını hayranlık verecek şekilde kısaca açıklarken, IMF'den John Huddleston, küresel toplum için ruhsal çerçeve önermektedir. Tartışılan öteki konular enformasyon teknolojisinin, hatta turizmin rolünü de içermektedir. Allan Williams, başka kültürlerin içine bilgi veren yumuşak ayniyeti üretmek için kitle turizminin gelişmesine esef ediyor. Kathleen Raine, küresel birlik ve sanat üzerine yazarken şöyle diyor: "Sonsuz ve ölçülemez dünyalara açılan o kayıp merkez, o boyut yeniden yapılanmadıkça, 'hiçbir şeyi hiçbir şeye' bağlayan bu çevresel bağlantılar sadece, gerçekten her yönüyle rûzgâra açık bir küresel birlikte meydana gelebilir." (sayfa 153). Çalışmaları özetleyen zabitlerin faydalı özetleri bulunmaktadır. Temsil edilen görüş çeşitliliği, bu kitabı zamanımızın en önemli düşünce kaynağı yapmaktadır. ■

(Kaynak: Network, İlkbahar '94, No:54
Çev: Verda ALTINEL)

▼ BİLİM ADAMI NEDİR ve NE OLMAK ZORUNDADIR? (Baştarafı Sayfa 42'de)

lim adamı, sanayi ve kültür yaşamının en dışındaki figür değil aksine merkezî unsur olmalıdır.

Hollywood ekranlarındaki bilim adamlarının kenara itilmesi, bazı şirketlerin kendi AR-GE bölümlerine yeterli fırsatı vermemelerinin bir sembolü olmaktadır.

Sorunun bir kısmı harika ve merak özellikleri olan iyi bilim adamlarının, iş hayatının ihtiraslı merdivenlerinden tırmanmak için politik istek ve yetenek göstermesinden kaynaklanıyor. Bir laboratuvarı yönetmek veya bir proje geliştirmek, rekabet zorluğundan daha eğlencelidir. Güçlü mevkilere gelmeder bilim adamları ko-

nuyu değiştirmek için yeterli güce asla sahip olamazlar.

Politika üretkenlerle bilimin önemini konuşmak, günümüz bilim adamının can alıcı rolüdür. Bu makale, bilimin ne olduğunu sormaya başlamıştır. Sonuçta; bilim adamının daha fazla ne olması gerektiğini öneriyoruz. Onlar ticaret ve sanayide şirket yönetmeye devam edecekler ve buralarda bilim ve teknolojinin neden bütün toplum için anahtar olduğunu da hareket ve sözleriyle anlatacaklar. ■

(International Laboratory, Mayıs 1994
Çev: Cengiz CEVRE)

BİLYAY VAKFI

HABİTAT II'de

İnsanlığı Birleştiren Bilgiyi Yayma (BİLYAY) Vakfı ulusal faaliyetlerle olduğu kadar uluslararası faaliyetlerle de yoğun girişimlerini sürdürüyor. Birleşmiş Milletler Genel Sekreteri Dr. Butros-Butros Gali'nin "Zirvelerin Zirvesi" diye tanımladığı ve İstanbul'da düzenlenen "Habitat II Kent Zirvesi"nde de yerini alan BİLYAY VAKFI, 30 Mayıs-14 Haziran tarihleri arasında İstanbul Teknik Üniversitesi Taşkışla binasının birinci katındaki F-44 no'lu standda tanıtım işlevini yerine getirdi.

Ruh ve Madde Yayınları kitap sergisinin yanı sıra, çeşitli dillerde basılmış kitapçık ve broşürler, yerli ve yabancı konukların büyük ilgisini çekti. Vakfımızla ilk kez tanışan yabancı konuklar, standımızda görev yapan üye arkadaşlarımız tarafından çalışmalarımız hakkında bilgilendirildi. **Habitat II** etkinlikleri sırasında, dünyanın değişik yerlerinden gelen sivil toplum kuruluşları arasında kendine özgü niteliğiyle BİLYAY VAKFI, ruhsal ve parapsikolojik konulardaki bilgi birikimini dış ülkelerin insanlarına da aktardı.

Bunlara ek olarak 3 Haziran günü, saat 13.00-14.45 arasında yine İTÜ Taşkışla binasının 109 no'lu salonunda bir konferans verdik.

Sayın Ergün ARIKDAL ve Sayın Kemal MENEMENCIOĞLU konferans sırasında...

Konusu "İnsanlığı Birleştiren Bilgiye Olan Global İhtiyaç" olan konferans BİLYAY Vakfı Başkanı Sayın Ergün ARIKDAL tarafından verildi. Yerli ve yabancı konukların ilgiyle izlediği konuşmada Sayın Arıkdal, temel olarak varlıksal ilkeleri, insanlığın şu an içinde yaşadığı dejenerasyonu ve sebeplerini, insanlığı birleştirecek bilginin özelliklerini ve Anadolu'nun bu bilgiyi yayma fonksiyonundaki görevini ele aldı. Sayın Ergün ARIKDAL'ın Türkçe konuşması, çevirmen Sayın Kemal MENEMENCIOĞLU tarafından yabancı konuklar için İngilizceye çevrildi.

BİLYAY VAKFI, **Habitat II** etkinliklerinde üç konferans daha verdi. Bu üç konferans sırasıyla şöyledi:

10 Haziran'daki **Pozitif Düşünce ve Yeni Çağ** konulu konferans Fulya AYKAÇ, 11 Haziran'daki **İnsanın Bilinmeyen Doğası** konulu konferans Selman GERÇEKSEVER, 12 Haziran'daki **Birleşik İnsanlık Realitesi** konulu konferans da Tarık ARIKDAL tarafından verildi. ■

BİLYAY, Martinus Enstitüsü'nden Gelen Konukları Ağırladı

23 Mayıs Perşembe günü, Martinus Enstitüsü'nden Bayan Ulla ve Bay Stefan Perneborg, Bilyay Vakfı'nı ziyaret ederek vakıf merkezinde bir konuşma yaptılar.

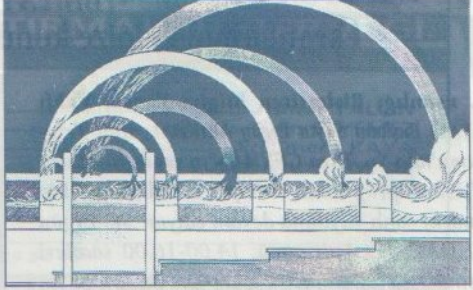
Konuşmasına, spiritüel hayata nasıl adım attığını anlatarak başlayan Bay Stefan, 24 yaşında ruhsal bir tecrübeyle bir şuur açılımı yaşadığını ve böylece spiritüel konulara girdiğini anlattı. Zamanla her şeyde bir ışık olduğunu fark ederek bunu daha sık yaşamaya başladığında ise, o ışıkta kendisinin de bulunduğunu hissettiğini sözlerine ekleyen Bay Stefan, bu yaşadıklarının bütün insanların geçeceği merhaleler olduğuna dikkati çekti.

"Var olan her şeyde sevgi vardır. Bu sevgi ilerde her insandan dışarıya yansıyor, en olumsuz gördüğümüz insanda bile bu sevgiyi görmek mümkün olacaktır." diyen Stefan, Martinus'un bu konudaki ifadelerini okudu ve ruhsal bilimin bilgilerini insanlara anlatmanın kendi misyonunu teşkil ettiğini; ayrıca, Martinus Kozmolojisinin kitaplarını da tanıtmayı amaçladığını söyledi.

Martinus'un ifadelerinden bazıları şöyle:

"Hayat ebedidir. Fiziksel dünyanın ardında evrensel kanunlar vardır. Sevgi bu evrenin temel yasasıdır. Evren devasa boyutta canlıdır, canlı boyuttur. Bizler, bu canlının içindeki organlarız. Dünya üzerindeki insanlık, bir kozmik şuurlanmaya doğru gitmektedir."

Daha sonra enerjiler konusuna da değinen Bay Stefan'a göre; gezegenimizde yeni enerjilere ihtiyaç vardır; eskiden dünyanın aurası daha az parlaktı, ama şimdi daha parlak bir hâle gelmektedir; çünkü bizler şu an kıya-

metin içindeyiz.

Konuşmasının büyük bir bölümünde, Martinus Öğretisinin bazı sembolleri gösterildi ve bu sembollerin anlamları detaylı bir şekilde açıklandı.

Stefan, konuşmasının ilerleyen bölümlerinde ise, aşağıdaki konulara kendince bazı açıklamalar getirdi:

*Ölüm mevcut değildir; fiziksel bedenler sadece birer araçtır ve kozmik yolculuğumuzun sadece bir bölümü için geçerlidir.

*Adaletsizlik yoktur. Kozmik ceza da yoktur. Sadece gerekli deneyler vardır.

*İnsan, gelişmiş bir hayvandır; insan olma yolunda olan bir varlıktır. Hayvansal taraflarımızdan dolayı hâlâ hayvan ailesinin üyelerinden sayılabiliriz. Ancak gelişmemiz için, bu hayvansal yönleri de yaşamak gereklidir, şarttır. Çünkü insanlık yeni bir âleme doğru gitmektedir. O hayvanî yönlerimiz, günümüzde otomatik hâle gelmiştir; bu nedenle de bunlardan vazgeçmek çok zordur.

*Bütün insanlar zihinsel bir karanlıktadır, ama aydınlığa doğru gitmektedir.

*İnsanlar mikro varlığından sorumludur; çünkü bizler mikro varlığımıza nasıl davranırsak, makro varlık da bize o şekilde davranır.

*Bizler iki dünyada birden yaşamaktayız.

*Çok seven bir can, çok ıstırap çekmiş olan bir candır.

*Dünyayı ve her şeyi Tanrı'nın gözüyle görmeye başladığımızda, her şeyin nedenini de anlayabiliriz. Çünkü her şeyin bir nedeni vardır ve çok yavaş da olsa, insan bunu bir gün mutlaka öğrenecektir. ■

MEDYADA BİLYAY

BİLYAY VAKFI

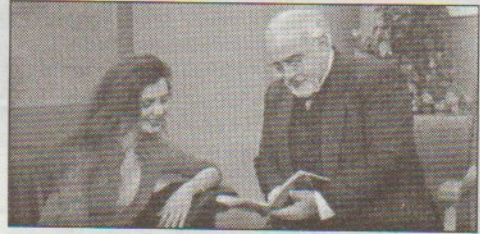
ekranlardan evinize konuk olmaya devam ediyor...

insanlığı Birleştiren Bilgiyi Yayma Vakfı (BİLYAY) Başkanı Sayın Ergün ARIKDAL, HBB Televizyonu'nda Sn. Esra CEYHAN'ın sunduğu "2'den 4'e" isimli programın "Merak Ettikleriniz" köşesindeki canlı yayımına devam ediyor. Sn. Ergün ARIKDAL; her Salı günü, 14.00-16.00 saatleri arasında yayınlanmakta olan bu programdaki sohbetlerine, Mayıs ayında da devam etti ve izleyicilerinden gelen telefonları cevaplandırdı.

14 Mayıs Salı günü; haftanın konusu "Ruhsal Dünyanın Bilgisiz Varlıkları / Doğaüstü Varlıklar" üzerineydi. Sayın Ergün ARIKDAL; Eski Mısır'dan, hatta Atlantis'ten beri bu konuların çeşitli şekillerde ele alınarak günümüze kadar geldiğini söyleyerek konuya girdi. İnsanlar ile melekler arasında yer alan bu doğaüstü varlıklara "demon" ya da "jeni" adı verildiğini de sözlerine ekleyen Sayın ARIKDAL; bu tip doğaüstü varlıkların, ancak duyular dışı algılama yolu ile hissedilebileceğine de dikkati çekti. Programın içinde; bu varlıkların hem iyi, hem kötü tabiatlı olanlarının bulunduğu ve dişi ve erkek olmak üzere de iki cinsiyet taşıdıkları anlatıldı. Ayrıca bu varlıkların, insanları obsede edebileceklerine, yani bir insanı tasallutları altına alabileceklerine değinilerek, bu etkilerden korunma yolları gösterildi. Ve programın sonunda Sn. Ergün ARIKDAL, bu tip varlıkların tanımını kısaca şöyle özetledi: "Bu varlıklar, ruhsal dünyanın bilgisiz varlıklarıdır ve tekâmülleri insan tekâmülüne bağlıdır, insanların mukadderine paralel bir gelişim gösterirler. Yani onlar insanlardan yayılan etkilere muhtaç varlıklardır."

21 Mayıs Salı günü; bu tarihe kadar işlenen tüm konu başlıkları tekrar ele alınarak kısa hatırlatmalar yapıldı.

28 Mayıs Salı günü; programın konusu "Şakralar" idi. Konuya 4 Haziran Salı günü de

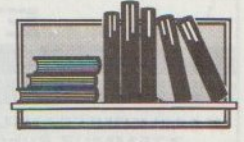

devam edildi. Şakralar konusuna, Lotüs şeklinde oturan bir insandaki şakraların bulunduğu yerlerin renkli olarak sunulduğu bir küçük pano gösterilerek başlandı. Hint teozofisinde; insan vücudunun fizikî kısmının esiri bedenle olan bağlantılarının bu noktalar üzerinden yapıldığı anlatıldı. Ve yine anlatıldığına göre, her bir şakranın kendine has bir rengi ve bir şekli bulunmaktadır ve ayrıca, kendilerine göre bir de hareketleri vardır ki; dönüş istikametleri erkeklerde saat yönünde, kadınlarda ise saatin tersi yönündedir. "Şakraların akupunktur meridyenleri ile de bağlantılarının mevcut olduğunu, akupunktur konusunda uzman olanlardan öğrendik." diyen Sn. Ergün ARIKDAL, şakraların kapalı olması durumunda bazı psikosomatik rahatsızlıkların söz konusu olabileceğini de sözlerine ekledi. Sn. Ergün ARIKDAL sohbetinin bir başka yerinde ise; Rudolf Steiner'e göre insanlarda her 7 yılda bir belirgin bir değişimin meydana geldiğini ve her yıl farklı bir şakranın imkânlarından yararlanıldığına değindi. Özetlersek; her 7. yılın bitiminde, ilk kök şakrasından başlamak üzere tüm şakraların imkânlarından sırasıyla faydalanılmaktadır, ancak her başlangıç ve her bir tekrarda, farklı bir olgunluk yaşanmaktadır. Ayrıca, şakraların mevcudiyeti fiziksel olarak var sayılmadığından, onun dönüşümlerini düzeltmek de ancak mantal düzeyde olabilmektedir. Ve Hint bilgelerine göre, şakralar enerji alışverişi açısından çok önemlidir.

Sizler de her hafta sorularınızla HBB'deki bu programa katılabilirsiniz. Sorularınız ya da ilginç anılarınız varsa, her Salı saat 15.20'den itibaren HBB Televizyonunu, (0212) 281 14 58 veya (0212) 281 14 59 no'lu telefonlardan arayabilirsiniz, görüşerinizle bu programı zenginleştirebilirsiniz.

KİTAPLAR ARASINDA

AKUPRESÜR

Kitabın adı / Orijinal adı

AKUPRESÜR
ACUPRESSURE

Yazan / Çeviren

Sandor COURANE

Gültekin ALTAN

Sayfa Adedi ve Baskı Tarihi

136 sayfa, 1995

Fiyatı: 250.000 TL.

RUH ve MADDE YAYINLARI

P.K.9 80072 Beyoğlu-İSTANBUL

Tüm dünyada hastalıkları tedavi etmede Doğu kökenli birçok yöntem uygulanıyor. Özellikle akupunktur çalışmaları alternatif tıpta oldukça sağlam bir yer edindi kendisine. Fakat akupunktur uygulamaları daha çok bu konuda eğitim gören kişilerin tekelinde, onların yönlendirmeleri altında sürmektedir. Kitabımızın başlığını oluşturan akupresür ise özel bir eğitim ve beceri gerektirmeden, sağlığa dolaylı bir şekilde faydası olan bir yöntemdir. Daha doğal ve gerçekçidir. Tedaviler iki insan arasında direkt temasla yapılmaktadır. Arada yapay araç ve gereçlere gerek görülmemektedir. Herkes kolayca öğrenip uygulayabilir. Sermaye ve masrafa ihtiyaç da yoktur. Burada insan sevgisi tek araçtır. Psişik şifacılığa çok yakın bir tavidir.

Akupunktur ile aynı temeli paylaşan akupresür, sivri iğneler yerine belirli bir basıncın parmakla ve ellerle uygulanmasına dayanır. Birkaç farklı kaynaktan elde edilmiş ve mantıklı bir şekilde olumlu sonuçlar almak üzere biraraya getirilmiş en değerli tekniklerin bir kombinasyonudur. Bu teknikler birkaç bin yıl kadar eski ve anlatılmış pratiklerdir. Bu pratikler çalışıldı ve incelendi. Böylece bunların üzerindeki batıl bazı itikatlar da yerlerini gerçeklere ve bunları teyit etmek için uğraşan bilimsel kurumlara bıraktı.

Akupresürde parmak uçlarının yumuşak yerleri, baş parmaklarının yanları ve elin çıkıntı yerleri kullanılır. Belirlenen noktalar masaj yapılarak uyarılır. Uyarılmalar sık ve uzun süreli olarak tekrar edilmelidir.

Akupresürü öğrenmek veya uygulamak için hiçbir özel tıbbî bilgiye ihtiyaç yoktur. Önemli olan tek şey, akupresürün, birbirinden tamamen farklı esasları birleştirmiş olması felsefesini anlamaktır. Bu eser okuyucuya akupresür hakkında başlangıç bilgisini vermek için hazırlanmıştır.